

సెట్టిబలిజనంఘసేవ

గ్రంథకర్త
పాలవెంకన్న

సెట్టిబలిజనంఘసేవి

ప్రథమకాండము

(పదకేసు—సర్వకారము—కెట్టిబలిజనంఘము)

ప్రవేశము—సర్వకారము—కెట్టి

అర్థ—సంఘపరిస్థితులు మధ్య కడి నాన్పిస్తే = సామకల్పకొంత
మన్నును వెనుకకు పోగిరి ప్పాన రానుచును విషయములు
గూడగలగు భయంకరముగా నాన్పించుచున్నవి.

గీ. చకువు సంగతి ధైర్యశత - సహనసీలి
సన్నగిలి క్రూరుచున్న యీ - సమయమందు
వ్యూరయవేసమునలోన - బాగులుగన
సంఘదుస్థితి తలపోయ - జరుగెడలేదు.

కాని యిందు కేండు మార్గాలు మాత్రమే నావ్యూరయ
మునకు గోచరుచున్నవి. ఉద్యోగప్రయత్నమును వీడి సంఘసేవ
జేయుటొక మార్గము. ఉద్యోగముందుండియే సంఘసేవకై పాటు
పడుట కేండునమ్మాము. ఇదిమాత్రము సునిధిసాధ్యమా? ఒకటి
కఠిన సామాజావృత్తిగనుక కాలిబాట. కేండునని రాజునిచ్చియు. అయి
నను ప్రస్తుతావస్థబట్టి మొదటినున్న సేవ సాధ్యమనలేదుముగా
గానించుచున్నది. కాని మేము ?

సీ. కలవారు చకువక కడు ? పద్రులు లే
విద్యలో నగిన కో ? పిగులులే
కులగౌరవంబు లో ? కులగౌరవముగూర్చి
బాగుగా నలపోయ ? నాగులేక

పరసహాయార్థం సంభావితమగుగూర్చి
 సమతాపరయః పూజ్యః తములు లేక
 ఆత్మాభిమాన సమాదరణ పరస్పర
 విశ్రాంతి నోరు వా రలును లేక

గీ. జాతి హీనతచే గృంథః భావితః గూర్చ
 యువకులున్ సంఘనాయకు లొకటిగాఁగఁ
 జేరి పూనికతో బని చేయుకున్న
 నున్న గాకొండు కీర్తియే మున్నగింక;

జేతనేనాపరాయణులు దుష్టించిన భారతమాతృ పవిత్రగర్భ
 మున సంఘనేవాదురంధరులు దుష్టించు భాగ్యము సెట్టిబలిజ సంఘ
 మునకు బట్టినది గాదు. కనుకనే యిట్టి దీనశతకు సంఘము పొప్పడ
 వలసి వచ్చినది.

ఎడతెగని విద్యాబుద్ధులతోడను మొక్కవోని పౌరుషప్రప
 త్తులతోను గిళలు నిండిన యశః కాంతాలతోను దులఁదూగు
 భాగ్యము సెట్టిబలిజ సంఘమున కెన్నడైన పట్టునా? అయ్యో!
 ఎక్కడి భాగ్యము?

గీ. భాగ్యభోగ్యంబులున్నట్టి వారలెంత
 టున్న నేమగు? నాల్గియ న్మువకతతికి
 విద్య యొక్కింతయైనను వెలయునట్లు
 పాటుపడలేరి కులమెట్లు పైకివచ్చు.

విద్యావంతులను సామానముకలవాడనగు యువకు లీకార్యరం
 గమున ముందు కాబిడవలయును. ఉదారస్వభావులగు ధనికులీయుఁడవు
 మును ప్రోత్సహించవలయును. ఎన్ని చెప్పినను స్వకులకులాభిమానశౌర్య
 ధైర్యాదుల నలరాగు మానవహృదయమే హృదయము. స్వీయసంఘ
 భ్యుదయమునకై వినియోగింపఁబడు జన్మయే యుత్తమజన్మము.

ఆ. వె. అరయ సంఘసేవ ! యన్నింట నుత్తము

మార్గ మనెడు నలుకు ! మనిసిందలచి

ఎసఁగ బురుహస్థ ! మెత్తి నెరుచిల

చేయవలయు సంఘ ! సేవ కొంతి.

(అటునిటుచూచి ఎక్కడ వచ్చుచారు.

[ప్రవేశము. పురుషోత్తము చక్రవాణిశబ్ద]]

చక్ర—పురుషోత్తమా ! నాకుఁ గొంచెము పనియున్నది. తొంద

రగా బోవలయును నుతి యొక నాఁ కలిసి కొందుము.

పురు—సిరిగలవానికి బనులకే లోటు. ఎరుగుదు స్నేహితులుగల

మీకుఁ దిరిగి యొక్కడ. పను లెల్ల కాలమిందును. తుణసాఁ

గు. వెళ్లవచ్చును.

చక్ర—ఆగుటకేనిగాని, యీవేళ మేము గొత్తైహాతుల పందెము

పట్టినాము. ఇప్పటికే వేళ మీడిసది. నాకొత్తకై చాలనుంది

స్నేహితులు వేచియుండురు. తుమించుడు. మఱొకసారి

కలిసికొందును.

పురు—మీ రట్లనిన సేమందును. సరే మీచి త్తిము.

(చక్రవాణి సిమ్మలుంచును.)

ఖడ్గ—(ఆశ్చర్యముమీర ? తినలో) ఏమిది. ఆ సుందరవిప్రహమా.

భీతినిగలిగించు బూడిదశరముతోఁ దూలుచు నోలుచున్నది.

(కాశముగా) మిత్రమా ! మీవెంటవచ్చిన నూ యందఁగా

దెవరు ?

పురు—నునవారే !

ఖడ్గ—మనశాభయులా ?

పురు—అవును.

ఖడ్గ—చేరు.

పురు—చక్రపాణిశెట్టి.

ఖడ్గ—బలే! మరివారి శరీరాకృతి భయంకరముగా నున్నదేమి?

పురు—భయభక్తులులే.

ఖడ్గ—అనగా.

పురు—ఏమున్నది. అబ్బాయిగాని ఆగర్భశ్రీమంతులు. చదువునం
ధ్యులన్న రుచింపవు. అటపాటలన్న ఆసక్తిమెండు. కోయన్న
కోట్లకొంది న్నేహితులు. ఉదయము మొదలు రాత్రివరకు
విందులు వేసుకొని. అందులను నందలు వేలు ఖిన్నులు.
విందు లెక్కివైఃపూట ముందుకు విందులుకూడ అధికమగు
చుండును. ఈ పూట యులలలో నొకగ్గా సెక్కివగా శగిలి
నట్లున్నది. దాని ప్రభవమే యీవైభవమునకు భయంకరా
కారిమునకుఁ గాఁగా . ఒకటి నదిగి దానిలో నైకిలుపై
నుండి పడినంచున గల్గిన పాటిద.

ఖడ్గ—(తినులో) అక్కటా? ఆగర్భశ్రీమంతుని కుండవలసిన లక్షణ
ములాయివి. ఓపకాశ్చరా? ఏమి సీమస్మిచ్చిము. పక్షి పాతిము.
గీ. చూడ ముద్దులమూలయా? సానునిచ్చి
వలయునంతటి సుపద ? గలుగుజేసి
యకట యవనీతుజేయగా ? సగునెనిక
సంఘమునుగూర్చి నేవలు ? సగునెనిక?

(ప్రకాశముగా)

మిత్రమా? వారితో నొకసారి కలసిపోట్లాడుట కవకాశము
దొరకునా?

పురు—దొరకకేముగాను చెడున్నేహితులు చెంతనున్న వీలుపడదు.

ఖడ్గ—సంఘదు స్థితి? గూర్చి ఎన్నడైన చింతనీయునా?

పురు—నరి. తనస్థితినిగూర్చి చింతించిన సంఘమునుగూర్చి విచారిం

చినంతఫలము. ఏదో మనవెట్టిగాని విషయభోగలాలనులగు వారి కీయవస్త్రలన్నియు నెందులకు. ఎవరేమైన వారికేమిగా విలయును. చింతించుటసంగతి యటుంచి కన్నెత్తిగాంచుటకుఁ గూడ వారికిఁ దీరికయుండదు. అంత అగత్యముగూడలేదు.

ఖడ్గ—అట్లనెలచు. ప్రయత్నించి వారియభిప్రాయమును దెలిసి కొనిచిదే ఇదిమిత్యముని సర్థయించుట కష్టముగదా ?

పాకు—అదికూడ నైసర్గిక సంగతి మీకే తెలియగలదు.

ఖడ్గ—మిత్రహా! మీరనివారము నిజమే. క్రమశిక్షణలేక నేర్చిన యశ్రువు ప్రవర్తనలకు విద్యావిహీనతయే కారణము. కాని శిక్షణలేనివారి యచి విశేషి సంపదమూలమెట్లగును. ధనవంతులై విద్యావంతులైన మహనీయులెందరులేరు. సద్గుణసంపత్తులైనవలయుచుకొనవలయుననుపట్టుకల యువకునందును, తమబిడ్డలను ధీమతులుగను, విద్యావంతులుగను, చేయవలయునను సభిలాష తల్లి, క్రులయుదును, నున్న నేగాని తాముగాని సంఘముగాని ధర్మశాస్త్ర గాంచుటెట్లు? చనివి సర్వస్వము నెరింగి సంస్కర్తలై సంఘమును సైకిలేవలసిన ధీశాలురగు యువకులే యుట్టివిషమములగుటత్యమునఁ జిక్కుకొని తమ భోగ్య భాగ్యములను కాఫీహామిశ్రకు, కపటన్నేహితులకు, విదేశ వస్తువులకు, విక్రీబుడ్లకు, వేశ్యలకు వెట్టి మొట్టిపనులకు వెచ్చించుచున్నప్పుడు సామాన్యుల ననవలసిన దేమున్నది. సంఘదుస్థితికి విచారింపవలసిందేమున్నది. ఇట్టిదుర్వ్యసనముల నుండి విరమించి ప్రతివారును సంఘసేవ కుషక్రమించుకున్నచో భారతజాతీయ సిర్మాణమున నీసంఘము తలపెత్తుటకే తావుండదు. సరే? ప్రస్తుత మీవిషయము లట్లుంచుదము. గాని యిక మనభావి కర్తవ్యమేమి.

పురు—ఏమన్నది. ప్రచారమే?

ఖడ్గ—ఊరక తిరిగినచూత్ర మేమిలాభము. మన యుద్యమమును ప్రోత్సహింపదగిన ధనవంతులను మనతోకలసి పనిచేయు నాయకులను ముందుచూడవలయును. పిమ్మట విద్యాది విషయములపై సుప్రబోధము సాగించవలయును. దానితోగాని యానంఘము నావరించిన యజ్ఞానపిశాచ మనుగంటున నా నమ్మకము.

పురు—నేను అట్లే యూహించితిని. అజ్ఞానతిమిదుమునకు విద్యాభ్యాసమే నిర్మలస్వభావము.

ఖడ్గ—ఊహలు బాగుగనే యున్నవి. ఉద్యమమో!

పురు—అదియు జయప్రతిముగనే యున్నది. మొన్నటి నాపర్యటన మున నొకమంచి సంఘాభిమానిని సంపాదించితిని.

ఖడ్గ—పేరు.

పురు—దురౌదరుడు.

ఖడ్గ—వారియుదంతము.

పురు—రంగయ్యగారను ధనికునికి హితవౌనంగుమంత్రి. ముంచివక్త, శ్రీమంతుడు, పలుకుబడిగలవాడు. వానితో మనయుద్యమమునుగూర్చి మాట్లాడితిని. చాలయుత్సాహమును చూపుచు రంగయ్యగారికిసంగతి నెరింగించి, తమశక్తివంచనలేనివిధమున పాలుపడుదునని వదించిరి.

ఖడ్గ—అట్లయిన సంఘప్రజలు చాల సస్పృహవంతులే? రంగయ్యగారినిగూర్చి నేనుకూడ వినియుంటిని. భాగ్యవంతులు వూనుకొన్న నేకార్యము జరుగకుండనుండును.

[ఇంతలో నొకవ్యక్తి ప్రవేశించి] ఖడ్గ—వారాయన సెట్టిగారి కొరకెవరో నిరీక్షించుచున్నాడు. [అని నిష్క్రమించును]

ఖడ్గ—నాకొరకెవరో వచ్చియున్నారట. ఇక నే సెలవుగైకొందును.
నేనివరిసరగానుమును ప్రచారముచేయుదును. గాని మీరు
మాత్రము చేయవలసిన పనులయం చేమరకుండు.

పులి—ముందు నాధర్మమును నెరవేరిననిదె అన్యముచూడను.

ఖడ్గ—అదివ కావలయును.

(నిష్క్రమించుచు.)

పురు—అహ! ఏమియోగ్యశ. హృదయమున నిట్లుండవలయును.
ప్రజాపండితుడు నింత గాఢసంఘాభిమానమున్నచో సంఘ
సాభాగ్య మెట్లుండెడిదోగదా? కార్యదీక్షాతర్కరుడగు నిట్టి
మహనియుని గన్న తల్లిదండ్రులెంతయు నదృష్టవంతులు.
తల్లిదండ్రులే కాదు సెట్టిబలిజసంఘముగూడ చాలనదృష్టము
చేసికొనినది.

సీ. చదువు కూడ్చెట్టునా? చదువక మావారు

లవనిపై బ్రదుక రే? యనెడివారు

కడులుబులై కన్న? కొడుకులం జదివింప

వ్యయమగునని లోన? వగచువారు

సంపదగలమాకు? చదువులేలయని వృథా

పోమరులై యింట? జోగువారు

పాపకార్యములకై? భాగ్యమెల్లను గంగ

పాల్చేసి కీరితి? బాయువారు

నగుచు నెందటో పర్తిల్లు? నదనునందు

దుర్భరజ్ఞానతిమిరంబు? తొలగజేయ

రనినమానుడు ఖడ్గనా? రాయుండు

భాగ్యవశమున గాక? సంప్రాప్తమగునె?

పూవునకు పుట్టుకయందే పరిమళముండును. జన్మముతో
వచ్చిన యీతని యసాధారణ సామాధిమాన ముగ్ధుతోపోసిన
పాలవలె జీర్ణించి యున్నది. చిన్ననాటనుండుము “నాసం
ఘము” “నాప్రజ” యను పాటతప్ప వేరుపనిపై నీతని
దృష్టి పోననేలేదు. బడినైనను బయటనైనను జాతీయచిర్రాగా
కార్యక్రమమును నూహాశరంగముల నూగులాడుటయే యీ
తని చిత్తకృత్యము. దైవమీయుద్యమమును జహ్నుపద
ముగ నకపించుగాక! సాక్షికునీ హిశరచములను సాత
ముగ నాచరింతురుగాక! నీ విక సరగి ముగోదరుని గలసి
కొందును.

నిష్క్రమించును.

నెట్టి బలిజనంఘ సేవ

ద్వితీయాంకము

రంగము—పురవీధి

(ప్రవేశము—చక్రపాణిసెట్టి)

చక్ర—అప్రవర్తన కొకరియనుమతి యెందులకు. నన్ను పిచ్చివాడని శుభముని యనుకొన్నంత మాత్రమున భయంగా? బుద్ధి పోనలు. ప్రపంచములో నందఱు నరిగనున్నారా? ఎవరియిష్ట ముగారిని. ఎవరిపిచ్చు నారి కానరాదు. పిచ్చవమిటి వాళ్ళ మొఖము. చవటబుట్టలు తెలిసికొనలేక ఏదో చేసుకొనుచును. తిని కూర్చుండలేక పుచ్చున్నలు సంఘభీమానమున నల్లబండలని ఎగిటి ఎగిటి పడుచున్నాడు. వీరూ! సంఘమును గానవేయునని చూచుకొనగాక.

(ప్రవేశము—దుర్రోదరుడు)

దుర్రో—(శిశువు) అడుగో తెలివిశక్తు న నన్యసి. ఏదో గొణుగు చున్నాడు. నమీపించి నందఱు తెలిసికొందును. (ప్రకాశ ముగా) చక్రపాణిసెట్టిగారా? ఎట్లయో యాలోచించు చున్నాను.

చక్ర—అలోచన కేమిన్నది. నా భీమానమే లేదు.

దుర్రో—అదేమిటి? తమకే? ఎంతమాట? ఎవడా అన్న దుర్మార్గుడు.

చక్ర—దుర్మార్గుడో నన్యార్గుడో? పేరు తెలియదు. అదికొను చున్నాడు.

దురో—నరి, నరి. తమవంటి మహానుభావులనే. ఎవతో తుంటరి
వాండు. తమనంగతి తెలియనివాండు అనవలెగాని తెలిసిన
వాల్లేన్నడు ననరు.

చక్ర—సైగా పిచ్చివాడినన్నారట.

దురో—వాల్లే పిచ్చివాండు. అయినా గాంధీమహాత్మునంతటి వారినే
పిచ్చివాడని యంటుంటే మీకు వచ్చినగా? ఇంకొక నంగతి.
సంఘాభిమానమేమిటి. అదియొక పిచ్చి.

చక్ర—అదేనా యూహ!

దురో—నిజము. ఈ రోజులలో యీ సంఘాభిమానములు సంఘో
ద్ధరణలు ఇవి వుంచుకొంటే వ్యవహారములు జరిగినట్టే. ఎవ
రైనా పనిపాటలు లేనివాళ్లు యిది యొకపని కల్పించుకొని
సంఘముకోసరమూ, సమాజముకోసరమూ పాటుపడవలెనన్న
ట! ఆభ్యంతరమేమున్నది ప్రాణములను ధారపోయటకు సిద్ధ
ముగా నున్నామని చెప్పవలెను. వారు చెప్పుమాటలను భక్తి
శ్రద్ధలతో వినువారినలె నటించి, సుధ్య మధ్య రానివచ్చు
నప్పుడు, తలయూపుచు యీచెవిని విని ఆచెవిని విడిచిపెట్ట
వలయును. చూడు చెప్పినను నోరు విడువవలయునేగాని చేయి
విడువరాదు. ఇంతకూ ఏ ఎంక కాగొడుగుపట్టుట నేర్చుకో
వలెను

చక్ర—తమక నీసంగతి నే మీకు చాలమందికి చెప్పియున్నాడు. నే
నప్పటినుండియు ఆప్రకారమే నడుచుచున్నాను.

దురో—నుంచిన. మీరది గ్రహించి యాచరించు పాటితెలివిగల
వారని నే నెరుంగుదును. దానికేమి గాని సంఘము నొకట
బాగుచేయునదేమున్నది. దానియంతట నదియే బాగుపడ
వలయును. పూర్వ రీతివయములన్నియు తెలియకయూ

దాని బాగు కొఱకు ప్రయత్నించక విడచుట. పెద్దలకన్న
మనకెక్కువ తెలియునా? ఏమందును.

చక్ర—చిత్రము, చిత్రము—ఆరోజులే ముందనట.

దుగ్గో—మరిగిని నెమ్మదిగ నెడిచేమి చాలమంచివి.

చక్ర—అవును. తనువంటి పెద్దలవల్ల వినియున్నాను?

దుగ్గో—అందుకని మనకెందుకు ఈలేనిపోనిగొడవను. కడుచులోనిట్లు
కొలకకుండ హాయిగా కామునిగిరిపడి యొక్కరిగాని ప్రయత్నము
మునుపిప్పు యొకప్పుడు జూబోచెనలు ఎందుకు. ఎవ రేగోతులో
నిని మనకేది కాదుమును. మ కుచుత్రమీ యాధిక్యము
నకు లోని లేకుండ జరిగినచో, అదియే సంఘాభిమా
నము. (అడుగులుచూచి తనలో) అదునో పునఃప్రేరేపితం. నా
కొఱకు కాబోలును చచ్చుచున్నాను. రంగుగొర్రెతో నే
నెదియోచెప్పి మనలోకార మం జేయించగలనని వీని
యూహ. అందుకును శ్రమ నేరక గాఢ సంఘాభిమానినని
వీని తొలించుచున్నాను. సకే! గామనోభావమును వీరికెంత
మాత్రమును తెలియకుండగ నే నిశించవలయును. నడించిన
గాని యొకాలమును నలునులో తొంగుటకష్టము. ఇది
కథమార్చి వేరుచాచి బట్టినగాని పరిస్థితులు గూఢముగా
నుండజాలవు. (చక్రచాణిసెట్టి పుద్దేశించి) పెట్టిగాను! సంఘాభి
మానమున యశిధారాప్రతిమువంటిదముమా? సంఘాభి
మానియన నెట్లొండవలయునో తెలియునా?

సంఘాభిమాని తన సంఘములు పెట్టుబాధలకు నోర్చి తన
సంఘాభివృద్ధికై పనిచేయవలయును.

తెలిసినవా? సంఘాభిమానియొక్క కష్టతరకారమును.

చక్ర— అబ్బో తెలియకేమి! యిట్టికష్టము లుండుటచేతనే ములభ

మార్గములలో ప్రవేశించితిని.

(చుర్రోటో స్థిమితుడై ప్రవేశించును.)

(తనలో) యీశంఘ సంఘసంబంధమును ప్రవేశింపమును సాగించుచున్నట్లున్నది. సమీపించి ((ప్రకాశముగా) అత్యా! సంఘాభివృద్ధికి తాముగైకొను శ్రద్ధకు శ్రమను కృశిజ్ఞతాపూర్వక మననములు.

దురో—సరిసరి; యింతమాత్రమునకేనా! ఇదియేమంత శ్రమతో గూడిన పనియని. స్వాగత్యగుణై సర్వస్వమును త్యజించి యహోమాత్రములు సంఘాభివృద్ధికి పాటుపడు శ్రమమెట్టి మహాముల ప్రయోగమని. శ్రమిచ్చాయని. అయినను సెట్టి బలిజ సంఘమునున్నట్టి మృశలక హ్యాయనుతో సపాటి సంఘనేనైన ననుచెయలేనట్లుదు కేదోబ్రదుకు. ఇందులకు సరియైన మోదులకు. మ సంఘమును, మనసంఘ ప్రజనుగూర్చి మనము పాటుపడయే మరయున్నచో సినిభివృద్ధికి పాటుపడు వామరూ?

పురు—మేము చేయు పనిగూడ కీర్తిని గొనుటగాదు. శివంతట తామెల్లగు శ్రద్ధవహించి పట్టుదలతో పనిచేయు నెడల యచ్చ కాలముననే సంఘ మత్స్యస్థితశకురాలగుదు.

దురో—నిజమే? ప్రతివారినీ యీ కిషయమున పట్టదల వహించి తీరపలయును. నను మాత్రము శరీరమున శక్తియున్నంత వరకు, యీశ్వరండిచ్చిన యీ యల్పజ్ఞానమును సంఘాభివృద్ధి కుపయోగించుటకు బూనుకొంటిని. దైవ మహిమచేయ నున్నచో మాత్రము తెలియదు.

పురు—సత్కార్యములకు దైవమునుకూలుడుగనే యుండును. ఇంత వరకు మన పని శంతిరాయములు లేవు. అందునను సక్రమమైన

- యాయుద్యమము, తమవంటి గాఢ సంఘాభిమానులతో
గూడిన పని జయప్రదముగ జరుగుననియే నా నమ్మకము.
- దురో—కేను మట్టసి యూహించుటకు వీలులేదు. భావిస్థితిగట్లని
సిద్ధియించుట కష్టముగదా!
- పురు—మీరనినదియు నిజమే? కాని శుభమనిగదా నమ్మకము.
అయిన నాని ముంచిచెడ్డల నిర్ణయమునకై యిప్పుడుచింతించు
టెందులకు? అవస్థయు దైవాధీనములేగాని తమకు గంగయ్య
గాఢాశో నేమైన మాట్లాడితిరా?
- దురో—అబ్బో యింతకాలమా? అంతయు నిదివరకేమైనది.
- పురు—అట్లయిన కొవ్వనాభ్యుదయమైననమాటే.
- దురో—ఫలించునా లేదు. చాడునా గాలేదు. నేను చెప్పట వాగు
వినుటమంత్ర మైనది.
- పురు—అట్లనుచుంటిరేను.
- దురో—ఏమియు లేదు. ఇంకనా కొంత నావకాశమున్నగాని కార్య
సిద్ధికాదు. పట్టినదిగా మాత్రము పని జరిగింతును.
- పురు—ఖిన్నురాయనా సెట్టిగా రీవిషయమై రంగయ్యగారిని కలసి
కొనవచ్చునా?
- దురో—ప్రస్తుతియు వలదు. నేను మరియొకసారి మాట్లాడినవిషయ
వివరమిచ్చును.
- పురు—చిత్తము. మీయానతిప్రకారమే చేయుదుము (చక్రపాణి
సుద్దేశిని) సెట్టిగారూ తా మీయుద్యమమున శ్రద్ధగాపని
చేసువలయునని ప్రార్థించుచున్నాను.
- చక్ర—(అవశ్యముతో) అట్లేచేయుదును.
- దురో—ఆసంగతినే మీ కింతకుపూర్వము నుండియు బోధించుచు
చున్నాను.

పురు—చాలానంతోషము. మీ మిత్రులను గూడ నీ ప్రచారములో పనిచేయ ప్రోత్సహింతుగని తలంతును. నే నీదినము ప్రచారమునకు చాల గ్రామము లంగవలసియున్నది. తమ దర్శన మింకొకతరి చేయుదును సెలవా ?

(నిష్క్రమించును.)

దురో—(ఇంచుకొక యోచించి) చక్రపాణి! తెలిసిందా ? వియు గంతము. ప్రచారము చాలవఱకు విజృంభించి బలముగ చేయున్నది. ఉద్యమ సంఘముకు సామాజ్యముగ విశ్చింతనాగుచున్నదినియే చెప్పనవచ్చును. దీని ఫలితము ఏదైనా జూతలై ప్రతి యవారుకూడ స్త్రీకి వర్తించు బోంట్ల యభివృద్ధి కడ్డు గులుచుండురది. ముట్టి యున్నవము నాటి క్రితకై రానిచ్చిత్ర మా వాసులందు మన యూటలు నాగిగావు. కనుక దీని కంతరాయములు గలుగు నుపాయము తక్షణము లోచించవలయును. లేకున్న కొంపలు మునుగగలవు.

చక్ర—న్నేమి నేయుచున్న నది చేయుటకు సిద్ధముగా నున్నది. అగ్నిలో నుండునున్న నుండును.

దురో—మీ యుద్ధేటి ముగియు సెభాష్. నిరంతరముగ వచ్చు మాట నే నాడుచును. సరే, నే నిప్పుడు రంగయ్యగారిలో మాట్లాడ నే వలయును. సమయమరిసి మీకు కలుగుచేయుదును. ఈ పిషయమై మీరు కూడ ఇగు ప్రయత్నములో నుండవలయును.

చక్ర—తమ యాజ్ఞానుసారము చేయునాడ.

దురో—యిండుకొంత ముందుకువకువచ్చి (శివలో రంగయ్యగారిని కలసికొనుటకు ముందరినికి బోయివచ్చును.

(నిష్క్రమించును.)

౩ దృశ్యము

రంగము దుగోదరుని యిల్లు.

(ప్రవేశము—సుమతి (స్త్రీ))

సుమతి—ఈ యజ్ఞానదశయు, నధోగతియు నెన్నటికో నూపుమాయుట
మానుట కేమున్నది మాయకుండుట కేమున్నది.

గీ. అబలలను కష్ట పెట్టుచు / నాత్మగౌర
నంబు కాపాడు కొనలేక / పావనత్వ
మైకమశ్శ్యము విదలయు / నరయ నట్టి
జాతుల కధోగతియె గతి / జగతియుదు.

సెట్టిబలిజ సంఘమానూడ నీ తరగతిలోనిదే గావున నేటికీ
నూకమును దాల్చిన్నది. విద్యావిహీనతచే గలిగిన నీ యుపద్రవ
అంతలో దీగుననియుగాదు. ఇంచుక ముంచునకుచచ్చి తీరకేమి.
ఇట్టి సెట్టిబలిజసంఘ మన్నివృత్తము చేసికొన్నది. మహావక్తయు,
గాఢసంఘాభిమానియు నగు ఖడ్గనారాయణుని హస్తగతమైన (ఆత్మ
రక్షపులకితయై) ఖడ్గనారాయణ నానుధేయము నామనోదృష్టి నెం
తయు నాకర్షించుచున్నది. (అని ఒడలు ఫలకరించుకొని) సంఘము
తన యిక్కల్లులనుండి గట్టెక్కగల కాలము సమీపించింది. కాని
విజ్ఞానా జన్మ సత్త్వములను కాపాడుకొనలేని జన్మ యొకజన్మయా?
ఉ. పుట్టుక గాంధీనందులకు / భూరియశంబు తింబు మీఱ చే
పట్టగ జెల్లుగాని యొక / పాటికి మీఱు మనోవృధన్ సదా ?
కట్టడి నీచమార్గమున / కాలమి బుచ్చుటకన్న కానలో
జెట్టుగఁబుట్టువొందినను / జెంకగవచ్చు నొకత సౌఖ్యమున్.

విద్యపై తలంపు, ప్రేమ, విశ్వాసము విడిచిన కారణము చేతనే సంఘమధోగతిపాలైనది. (ఆశ్చర్యముమీద తనలో) ఏలకో గానీ నామనస్సు అందోళన పడుచున్నది. నా వివాహవిషయమైన కఠోరవార్త వినిన దాదియు మనస్సు పరిపరి విభము పోవుచున్నది. జైవమేమి చేయునో? (అటుచూచి) అగునో తనడిగా గిట్టుచున్న చున్నారు.

ప్రవేశము—దురోదరుడు.

దురో—(తనలో) ఈమరిత యేదో దీర్ఘాలోచనలో ఉన్నట్లుచూచుచున్నది. సమీపించి (ప్రకాశముగా) అగ్నాగ్ని! ఏమిటి ఆలోచించుచున్నావు.

సుమ—నాన్న గారూ! ఏమున్నది. సంఘమునుగూర్చి—

దురో—ఏ సంఘమునుగూర్చి.

సుమ—మన సంఘమునుగూర్చి.

దురో—ఏమని.

సుమ—నా ప్రజ, నా వారు, అరు నభిమానము లేనివారగు మన మభివృద్ధి నొందుట కవకాశములేకని.

దురో—ఏప్రజ

సుమ—సంఘప్రజ

దురో—ఏసంఘప్రజ

సుమ—ఏసంఘప్రజయైనను, అందు ముఖ్యముగ పెక్కిప్రజలు అందు (ప్రజ.

దురో—అట్లా! ఈయువదేశ మెక్కడపొందితివి.

సుమ—పత్రికలనుండి, ప్రచారకులనుండి.

దురో—(తనలో) ఈవ్యాధి అంశురాంగవలకు ఈశ సంఘమని నదే! (ప్రకాశముగా) ఏమిది! యింతటిని లోనగూర్చుండక

యీవిషయములన్నియు నీకెందులకు? కులాభిమానము లేని
చో నీకేమి తక్కువగ నున్నదమ్మా.

సుమ—నాకుఁగాదు.

దురో—మరెవరికి.

సుమ—సెట్టిబలిజ నారీమణులకు.

దురో—అసఁగా నీ యభిప్రాయమేమి?

సుమ—అభిప్రాయమునకేమున్నది. అందఱిని సమస్తప్రీతోఁగాంచి
విద్యావంతులుగ చేయ ప్రయత్నించి వారికి నలయవిధమున
సౌకర్యములఁ గూర్చుచు మంచిస్థితికిఁ దే ప్రయత్నించవలయు
నని.

దురో—అలాగునా? అందఱు అందలమెక్కిన మోయువారెవరు?

సుమ—తండ్రి! అదేటిమాట. అట్లయిన నితరు లందలమెక్కరాదని
నూ మీతలంపు.

దురో—ఔను. వస్థానమున నున్నవారి నందేముంచవలయునని.

సుమ—అది విరుద్ధము. పరచింత, పరశ్రేయస్సు కోరనిచోని అస్వా
భావిక జీవితము తలంపవలసినదే. అట్టి యీశ్వారాధనల
మూలముననే సంఘమిట్టిదుగ్ధికి పాల్పడినది.

దురో—(రానినవ్వునవ్వుచు) అమ్మాయీ! నీవు ఆమదానవుగదా?
నీకీవిషయము లెందులకు?

సుమ—ఆమాయనైన ముపరాధమునకు సంఘాభిమాన ముండరా
దనియూ మీతలంపు. పురుషునకు లౌకికవిషయములవిద్య
యెంతముఖ్యమో, స్త్రీలకు సంఘాభివృద్ధికి యంత యావశ్య
కము. సంఘముయొక్క యున్నతి స్త్రీహాపస్తంభముపై కట్ట
వలసియున్నది. అట్టివారికి సంఘాభిమాన ములవడకున్న సం
ఘమునకు ముప్పువాటిల్లుట యస్మతముగాదు. నీతి, యాచా

రము, మతము, దేశము, సంఘము వీనివిషయమున తెలివి
గల స్త్రీలు తమసంతతిని బాగుచేసినట్లు మఱొకరీతి యాడుచి
చేయజాలదు. యివి తమరెఱుంగని విషయములును గావు.

దురో—నరి, నరి, నీవుచాల గ్రంథములోనికి దిగుచున్నావు. యిక
నది కట్టిపెట్టుము—(తనలో) ఈపాండితీపటిమ నిదివర కెన్న
డెరుగనే ఎరుగను. ఆహా! విద్యయందెట్టి యపూర్వమహాత్య
మున్నది. కనుకనే స్త్రీలకు విద్యకూడదని పెద్దలుద్దేశించిరి.
అయిన నాప్రసంగ లిప్పుడెందులకు? గాని,

అమ్మా! ఆవిషయములు మనకెందులకు గాని—నీ వివాహసంబంధ
మైన మొన్నటి నాయువదేశమును వింటివిగదా!

నుమ—వింటిని.

దురో—నీయభిప్రాయమేమి?

నుమ—మౌనము)

దురో—(నుమతిగడ్డముం బట్టుకొని) కుమారీ! ముదునలియను సంశ
యమునుమాత్రము లోన నుంచుకొనకుము. ఇప్పటికాలమున
చూడవలసినది యింత ధనముగాని యితరవిషయములుగావు.
ఈ ప్రపంచమున మునునలివాండ్రను వివాహమాడుకన్నియలు,
పెండ్లిండ్లుచేయు శలికండ్రులు మూర్ఖులనియేనా నీతలంపు.
మేముమాత్ర మంత మవివేకులమా! పుత్రికా వాత్సల్యము
మాకులేదా? నీశ్రేయస్సును గోరిగదా నేనింత శ్రమపడు
చున్నది. చూడు, ఏబదినంపత్సరము లేమంతమునలితనము.
చక్కనిఆస్తి—సౌఖ్యముమొండు—ధనములేనిరూపము, విద్య
యావనము మున్నగునవన్నియు నిరుపయోగములును, నిష్ప్ర
యోజనములని నీకు వేరుగా చెప్పవలయునా? ధనముగలవాని
కందరును దాసులే! కనుక నాయభిప్రాయమున కడ్డుచెప్పక

యంగీకరించుట యుక్తము. పైగ పితృవాక్య పరిపాలనాధర్మమునుగూర్చి నీకు తెలియనిదీ, నేనుచెప్పవలసినది లేనేలేదు. నుమ—(చవులుమూసుకొని దీనముగాడనలో) యిప్పుట్టున నాయభిప్రాయమును వెల్లడించక యూరకున్న చిక్కురాగలదు. (ప్రకాశముగా) జనకా! అభిప్రాయమునకేమున్నది. నామోస్సిది పరకే నొక మహానుభావునియందు లగ్నమైనది.

దురో—అలాగా! ఎవరా మహానుభావుడు. ఆహిరణ్యశృంగుడు. నుమ—మహానుభావుడేగాడు. మహామహుడు—సంఘోద్ధారకుడు. దురో—(తనలో) ఎవరుచెప్పుమా! ఖడ్గనారాయణ గాడుగదా! (ప్రకాశముగా) ఎవరుఆయన.

నుమ—(సిగ్గుతో) ఖడ్గ—నా—రా—యణ.

దురో—ఛీ—నీచాత్మరాలా! ఏమంటివి?

నుమ—ఖడ్గనారాయణయని.

దురో—(కోపముతగ్గించి) అనుకొన్నంతయునైనది. ఏమిచేయుదును. ఎట్లో హితముగరవి మనసు మార్చవలయును. (కుమారైచ నమిపించి గడ్డముపట్టుకొని) పుత్రీ! నాగౌరవమును కాపాడతలంపుము.

నుమ—తమ గౌరవమున కేనిభంగము వాటిల్లినది.

దురో—నీవు ప్రాచీనగౌరవ కుటుంబోద్భవురాలవు. దురోదరమహామహుని పుత్రికారత్నమవు. విద్యాగుణ సంపన్నురాలవు. చూడ—చూడ—నీచుడగు నొకసామాన్య మానవమాత్రుని వివాహమాడుట కెట్లంగీకరించితివి. పరులుచిన్న పరిహసింపరా? కనులఁగాంచి గరళముఁ గ్రోలువారుండురా?

నుమ—జనకా! పరనిందాపరాయణులును, పరశ్రేయోభివృద్ధికిఁ గంటకప్రాయులును, నగు సాంప్రదాయ కుటుంబమున జనిం

చిర వారికన్న, సర్వమానవ సాభ్యాతత్వమును గోరు
సామాన్యమానవు లెక్కుడుగదా? పంచదారను పాపాణ
మనిన నమ్ముచాడుందురా?

దురో—అందుల కేమందువు.

సుమ—సుప్రీకావాత్స్య మున్నదనియు, నాశ్రేయస్సును గోరితి
మరియు మీంఛుడేగదా వచించియున్నారు. నిజముగా నట్టి
ప్రేమయే యున్నచో—ఖ—డ్డ—నా—రా అని యూర
కుండును—

దురో—(తలమీకింటి తనలో) అన్యాయుసంగతి చాల వట్టిదని నే
యన్నది. నీకున్నపై నీపెన్నెట్లో యీమాన్యమునుండి మరొచ్చి
వలయును. లేకున్న మర్యాద నీలునదు. నేనెప్పుడు గొరియ్య
గాలిని నశ్చించి పోవలయును. (ప్రీకాశముగా) అన్యాయీ!
నీవనుభవము లేనిదానవు. లోనకేగి విషయము చాలదూర
మిగి నాలోచించుకొనుము.

(నీప్రక్కమించును)

సుమ—నేనెప్పు డేని చేయుదును. అస్వాతంత్ర్యనై జనకుని యీజ్ఞ
పాలించుటా? లేక స్వాతంత్ర్యసృష్టిని బూనటా?—యింను
జ్ఞ పాలించుటలో ధర్మమేమున్నది. ధర్మమునకు వెరపెందు
లకు.

గీ. జనకునకు మారువల్కుగా ? జంకిలోన

తనువలచువాని విడిధన ? మునకునృధ

నరని పరియించుకొంటెను ? గరిశముననొ

యుదిలనో ప్రాణముల బాము ? టుచితమగును.

ఎన్ని చెప్పినను యిట్టి యదనున తండ్రిగారియజ్ఞ నిర్బంధిం
చుటకు మీరేమి? శ్చయముగా నట్టి పాకుతలంపే బలపడిన ప్రాణ

ద్వితీయాంకము

ములు బాయుటకు సిగ్గుముగ నందఁలయును. — పక్షి పక్షి పక్షి
చూచెదగాక? — పక్షి పక్షి పక్షి

శివ ద్వితీయము.

ప్రకృతము — గంగయ్య — శివ ద్వితీయము.

(ప్రకృతము — గంగయ్య చిత్ర పాట పాడి పక్షి పక్షి పక్షి పక్షి పక్షి)

చిరం — నాన్న గారూ! సంఘసేయులు చిత్ర పాట పాడవలయును
కొకటి ప్రపంచమున చూడబోము. కల్యాణిని నామము శివయ్య
సంఘాభివృద్ధికి గొప్ప కొరకని చూడ కలుగును చూడము.
సీ. అశ్వమేధానిమా! నాన్నగారు చూడ

అశ్వమేధునకన్న! సఖికులగుట

బాంశారమును! స గ్రహించుటగదా

పెద్దవాని మనకన్న! పేదవానిగుట

నీవు చేసిన భేద! భావమీకుటగదా

ఇతరులు నునకన్న! సఖికియుంట

వంకలు వేలును! చందాల నిడివరుల్

సత్కృతుల్ మనకన్న! సలుపుమంట

గానమానమే ప్రాణ! సమానమనుచు

కులము సభివృద్ధిపరచుట! గొప్పతనము

గాని భాగ్యంబుగలదని! గర్వపడుచు

కడుపులకులిని బ్రదుకుటే! ఘనతచెల్లదీ!

రంగ — అమాట నిజమేగాని. మనకది కూడిరాదు.

చిరం — ఎందులకు?

రంగ — విశేషధన వ్యయకారణముగట.

చిరం — ఏమంతి ధనవ్యయమున్నది. ఒకవేళ నున్నను మనవంటి ధన
మతులే యిట్టి వ్యయభారమువకు వెనుకాడచో నిశానెవ్వరి

కార్యభారమును సాగించువారు. ధనమున్నంతలో నిట్టి యవ
శ్యా చరణీయములగు నుద్యమములకు చేయూత నీయవల
సియే యుండును. ధనవంతులై తమ్ముతామే గని సంతసిం
చుట చేతనేగదా? యజ్ఞానాంధకారమున కృంగి కృసించు
సాంఘికులకొక దారియుఁ దెచ్చును లేకపోయినది. వారి
యభిప్రదికించుక పాటుపడినవో సంఘమునకీ పట్టుండెడివి
కావుగదా? కనుకనే?

గీ. చమప వ్రాయు నేర్వని / సంఘజనులు

కడుపుకొక ముంత గంజయు / కట్టుకొనగ

బట్టయ నులేక నీచంపు / బనులునేయఁ

బాలుపడుచుండి రక్కటా / ప్రాలుమాలి?

రంగ—అందుకు మనమేమి చేయుదుము. అది దైవచిత్తము.

చిదం—దైవచిత్త మగుటచేతనే ధనవంతులగుటయు, దరిద్రులగు
టయు సంభవించును. లేనివారి కున్నవారు సాయపడుట
ధర్మము. ఇప్పుడు మన సంఘము విద్యావిషయమున వెనుకఁ
బడి దురాచారముల మునింగి దైవ్యస్థితియం దుంటఁగాంచి
సంఘమునకొక నూతనోత్తేజమునుగూర్చు గొందఱు మహా
నీయులు, ధీశక్తివిశాలురు అత్యంత దీక్షతో తమశక్తిని భార
వోసి పాటుపడుచున్నారు. వారి యుద్యమము చాలశ్రమతో
వ్యయముతో గూడినది. ఇట్టి తరుణమున మీరుగూడ నీ
యుద్యమమును ప్రోత్సహించి యించుక చేయూత నీయ
వలసియున్నది.

రంగ—నీవు లోకానుభవములేని పసివాడవు. అట్టివారిలో జోక్యముఁ
గలుగఁజేసి కొనుట చాల భారమైనసంగతి.

చిదం—భరించగలుగునపుడు భారమేమున్నది. లోకోపకార పరా

యను లెందరో తమ నర్వన్వము దేశారాధనమున కొనంగి
త్యాగముఁ దులైరి. మీరట్టిది చేయనక్కఱలేదు. యోవినంత
వఱకు సంఘసేవఁ జేయుట కీర్తిదాయకము. పరుల కుప
కారము చేయలేని యీధనమెందుకు ? మనమెందుకు ?

గీ. దానమెఱుంగని లోభియా ? ధనికుకన్న
త్యాగియా నిర్ధనుఁడుమేలు ? ధాత్యిపైని
సినిగలిగి సంఘమరయని ? నరునికన్న
మేదిని కుఁంబు ప్రేమించు పేదమేలు.

అదియును గాక.

గీ. ధనము విద్యయుగలిగిన ? మనుజుఁడెలమి
ఆత్మ సంఘాభివృద్ధితా ? నరయడేని
కాల్పనే వానిధనము ? జగంబునందు
పెద్దలగు మీకు తెలియని ? విషయమెద్ది ?

రంగ—సరి, సరి. యికనేమి మంచి యితిహాసములలోనికే దిగితివి.

చిదం—ఇతిహాసముల కేమున్నది. ఇప్తముతోగూడినపని.

రంగ—అవునుగాని నాకు వృధావ్యయములన్న మనస్కరించదు. గాని
సంఘ ప్రచార వృత్తాంతములసంగతి విని పరిస్థితులకు బట్టి
సాయముచేయు తలంపుతో దాని వివరములను గూర్చి మన
దురోదరు నడుగగా నాతఁడా ప్రచారము బూటకమనియు
పనిచేయువారు కపటన ర్థనులనియు నుడివినాడు. దానిపైని
గాయభిప్రాయము ను మార్చుకొంటిని.

చిదం—(ఇంచుకంత కోపము నభినయించి) యథార్థమును తెలిసి
కొనుట కితరులపై నాధారపడుట యెందులకు. అందునను
మన దురోదరుని విషయమై చాల జాగ్రత్తగ నుండవలయును.
అతని ప్రవర్తన చాల యవకతవకగ నున్నది. అతఁడనేక

దుమ్మకతులను గావించుచున్నాడు.

రంగ—అలాగేనా?

చిదం—అవును. మీరుకూడ నాతని తంత్రములకు లోనై వృధా వ్యయము లెన్నియో చేయుచున్నారు. అవి మెప్పునకుఁగాని మేలునుఁగోరి గాదు. నిత్యద్రోహులకు, సంఘద్రోహులకు ధనము నందలాది వెచ్చించుచున్నారలేగాని దిక్కులేక. దీనానన్ధులందుచున్న పేదలు నిమిత్తిముగాని, బీదవిద్యాధులకు గాని యొక్కపైస వెచ్చించుటలేదు, పదిమంది కుంభకరించు నుద్యమమును ప్రోత్సహించుట వృధావ్యయమో, పరమ ద్రోహులగు దుండగీంద్రును, బ్రోత్సహించుట వృధా వ్యయమో యూహింపుడు. దురోదరుని నిరంకుశ దుర్వర్తనకు మీరూతకట్టయనిగూడ యనేకులుతలంచుచున్నారుచూడును. సీ. మంచిది చెడుగుగా? మార్చి చెప్పెడివారి

కల్లలే వేదవాక్య! ములుగాక

ధరకునింగికిని సూ! త్రంబు బన్నెడి

కొండెగాండ్రెనమ్మి చెలి! కాంక్షగాక

తలలుమార్చియు విరో! ధములు పెట్టెడివారి

ఘనతయే యానిచ్చ! కంబుగాక

గవ్వకై నను సడ్డు! గా చేయిజొనిపెడి

జాల్మలే ధర్మవాచ! కులుగాక

గీ. ఉండిరంగయ్యగారు బా! గోగులైన

వీసమునుగూడ నెకనల! పోసికొనక

యున్నవారని లోకులె! న్నొన్నొవిధుల

చెప్పకొనుచున్నవారలీ! చెడుగువినరె!

రంగ—ఎవరా తలంచువారు. అయినను దురోదరుఁ డేమిచేయు

చున్నాడు. అతడు చాలమంచివానివలె నుండునే?

చిదం—అదియే వానిదగ్గరనున్న గొప్పతనము. పయోముఖవిషకుం
భముగు నతని ప్రవర్తనయే తమవంటివారి ప్రాపకమునకు
గారణము.

రంగ—నరే? యిప్పుడా విషయమెందుకు. భిక్షనారాయణసెట్టిగారి
యుద్యమమును గొనసాగించుటయే గదా నీయాశయము.

చిదం—అవును. నా కంతకన్న వాంఛనీయ మొందులేదు.

రంగ—అట్లయిన మంచిది. (అటుచూచి) అదుగో దురోదరుడు
గూడ నిశేపచ్చుచున్నాడు. వారితో మరల నీవిషయమును
గూర్చి ప్రసంగింతును.

(ప్రవేశము—దో 'దరుడు)

రంగ—అయ్యా! ఇటు దయచేయుడు.

చిదం—(తనీ) ఔరా? ప్రపంచములో నెందఱు పూర్వచాణక్య
లున్నా.

దురో—(తనీ) తండ్రిగారికి నీతండో యుపదేశము చేయుచున్న
ట్లున్నాడు. ఏమి చెప్పియుండును చెప్పునూ? (అబోచించి)
ఏమున్నది. అసంబద్ధప్రలాపాల సంఘప్రచారపురంగములు.
ఈ కుట్టికుంకగూడ వారితోచేరి ఏదో వెట్టి వెట్టివేషములు
వేయుచున్నాడు. ఉద్యమమును ప్రోత్సహించిపాపినిగా
గాబోలు నిష్పక్షితరు చేయుచున్న యుపర్యాయము. కానిమ్ము;
ఎట్లయినను ప్రచారమును సాగనీయకుండ చేయుటయే నేను
చేయవలసినపని. నా మాట కడుగుదాటని యీ రంగయ్య
గారు పుత్తుడు చెప్పినంతమాత్రమున విన్నాడు. ఇతని కెట్లో
యేవగింపు గలిగించి తనయుని మందలింపజేసితిని మిగిలిన
పని నునాయానముగ నెరవేర్చగలను. దానికి తగిన ప్రయ

త్నమంతయు నిదివరకొకమారు చేసియే యుంటిని. (రంగయ్య
గారివంకతిరిగి నవ్వుచు) ఏదో అబ్బాయిగారును మీరును
అలోచించుచున్నట్లున్నారు.

చిదం—అబ్బా! ఎంతప్రేమ—

రంగ—అలోచించుటకే మున్నది. అబ్బాయి ఖడ్గనారాయణసెట్టి
గారి యుదంత మెఱింగించుచున్నాడు.

దురో—మీ రదివరకెఱుంగరా?

రంగ—ఎఱుంగకేమి. మొన్న మీ రెఱింగించిన దానికిని అబ్బాయి
చెప్పదానికిని చాలవ్యత్యాసమున్నది.

దురో—ఏమిటా వ్యత్యాసము.

రంగ—మీరుకాదని—వారగునని.

దురో—ఏవిషయమున.

రంగ—ఖడ్గనారాయణుని ప్రచారవిషయమున.

దురో—ఏమని.

రంగ—వారు గాఢసంఘాభిమానులని.

దురో—అట్లా! అభిమానమా? అవును. దురభిమానము.

రంగ—ఎవరికి

దురో—తాము సెలవిచ్చినవారికే?

రంగ—ఎట్లు చెప్పగలరు.

దురో—వారుచేయు దుర్బోధలకు, ద్రోహములకు, అయ్యా! ఇటు
వినుడు. నీ ప్రచారములన్నియు పనిపాటలులేక—తినికూర్చుం
డలేక చేయుపనులుగాని—నిజముగా సంఘాభివృద్ధిగొరకా?
మహామహాలెందరో దేశముగొరకని కారాగారముల మాడు
చున్న దిక్కులేదుగాని యీపిల్ల కాకుల సంఘసౌభాగ్యయత్న
ములా సఫలీకృతములు. యివన్నియు పటిబూటకములని

ముమ్మాటికి నమ్ముడు.

చిదం—(కోపము నభినయించి) ఏమి? నీవాగాడంబరము. ఓరి సంఘు
ద్రోహి మాథ్మడా! ఏమి ప్రేలుచున్నావు. నీ యట్టి స్వార్థ
పరాయణులు, నీ చాతీసీదులు. అనూయాపిశాచముల మూల
ముననే సంఘమున కిట్టిదుర్గతి ప్రాప్తించినది. నీ వంటి కుతం
త్రులు, నీతిబాహ్యులు బుద్ధిహీనులు జన్మించిన కారణము
చేతనే పెట్టిబలిజరాజ్యలక్ష్మీ యస్తమించినది. నీవంటి విశ్వాస
హీనులను ప్రోచుట విషవృక్షములను పెంచుట వంటిది.

నీ చాధమా? చేయుట చేతగాదు సరిగదా నిష్కళంకహృద
యులగు సంఘాభిమానులపైన విశ్వాసముఁ గొల్పు నీ చోపదేశము
లను గూడ గావించుచుంటివా? చూచితివా నీ మూలమున యెందఱు
దిక్కుమొక్కులేక యల్లాడుచున్నారో. ఉపకారమును పొందవలసిన
చాలమంది అభివృద్ధి గాంచవలసిన యనేకులు నీ మూలమునఁ గడ
గండ్లపాలై యధోగతింబడి యల్లాడుచున్నారు. నీవు కూర్చిన కొంపలు
లెక్కించుకొనుము. నీవుచేసిన యపకారములను గణించుము. నీ శ్రేయ
స్సు, నీ గొప్పతనము, నీ శౌరవము, నీ యభివృద్ధియే గాని పరాభి
వృద్ధిని గాంచి నహింపలేని పాపివి. అన్నములో సున్నముఁవేయు
ద్రోహివి. తులువా! నీ తాతసామ్రాజ్యమైన వెచ్చించుచుంటివా?
ఇచ్చుచుంటివా? నీ కింతయేడు పెండుకు! సంఘాభివృద్ధిని గాంచి,
తానికి బాటుపడు పాపనమూర్తులఁ జూచి నహింపలేనిచో కంత
మున కురిపోసుకొని చావుము.

జడమతీ! పరనిందాపరాయణా! మంచికొఱకు నీ వేడ్చిన
దెప్పుడు. అభివృద్ధి గాంచువారిని గాంచి నీవానందించిన దెప్పుడు?
పరులు నీ కంటికి తృణప్రాయులు. పరహితము నీ కనన్యము. నీవు
చేసిన దుష్కార్యములు, అన్యాయములు, సాధుజనులకు, నిరుచేదలకు

అశ్రీతులకు, నీవు గావించిన యపకారములు, నమ్మించి చేసిన ద్రోహములు, కపటవర్తనములు, నిన్ను కట్టిగుడుపకపోవు.

దేనిచే గొప్పవాడనని విట్టివీగుచున్నావో, దేనిచే లోకమును భ్రమింపజేయుచున్నావో, దేనిచే మంచివాసవలె శౌరవింపజుచున్నావో, యట్టి నీ కపటవర్తనమే, నీ యధోగతికి, నీ యంశ్యమునకు, దారి చూపకపోదు. తుదకైనను పశ్చాత్తప్తుడవుగాకపోవు.

ఓరీ! కపటనటరాధురీణా! నీవీ తావును వీడి తక్షణము ఆవలను బొమ్మి. లేదా? కార్యము మీరగలదు.

రంగ—నాయనా! ఏమాతొందర. (దురోదరునివంక తిరిగి) స్వామీ!

కుట్టవాడు. అతని కేమి తెలియును. నేనుమందలిం చెదనులెందు దురో—(వికటముగ నవ్వి) చిన్నతనపు చేష్టలు. చిన్నతనపు చేష్టలు.

(రంగయ్యగారివైపు తిరిగి) సెలవు గైకొందును.

(నిష్క్రమించును)

రంగ—వెళ్ళిండు.

చిరం—(తనలో) శని విరుగడయైనది.

రంగ—నాయనా! తొందరపడి పెద్దలనట్లు దూరదగునా! ఒక వేళ కార్యకార్యము లెల్లున్నను, యిండుక నిదానించి మాట్లాడుట మంచిది. పరులెట్టివారైనను వారి మనస్సు పరిశీలించు నట్లు, పరుషవాక్యము లాడవచ్చునా!—నరే నీవు లోని కేగుము. యుక్తమమునకు తగిన ధనమిత్తును.

చిరం—నాకడియే కావలయును (నిష్క్రమించును)

రంగ—కుట్టవాడు మొగముచూడని మాటలన్నందుల కారణమచాల విచారించి యుండును. నేనుకూడ మానముదాల్పితి నదేమి పాపమో! భావిస్తితి యెట్లుండునోగదా?

(నిష్క్రమించును)

నెట్టి బలి జనంఘ సేవ

శ్రీ తీర్థాంకము

1. కృత్యము

ప్రవేశము—మరొకరును స్పృహను

ప్రవేశము—మరొకరును (విచారము నభ్యసించుచు)

మరొక—

చ. వెనకయు ముందులేనిది / వేరైనాతల నీచ, ద్రోహి, యం
చనినను నోపి విప్పటకె య / క, బు, రా, యె, బాపకాంక్షినుల్
పొనరుచు వానిడే న మొలు / పొ చును భుక్తయెన్నెదేనియున్
ఘనులను దూఱువాఁ కఘము / గాంచకపోవుట యెట్టిలింతున్.

ఇవీ? ఏమిటి! అప్రయత్నముగ నెన్నడురాని మాటలు
నానోటినుండి వెలువడుచున్నవి. ఘనులను, గిడులను, పాపము,
పుణ్యము, సన్ను యేమి చెయ్యవలెను. (సదాచరించి, యించుక నలవం
కించి, యించుక దీనవనముడై) నిజముగా నింత దౌర్భాగ్యపు వీరు
గును నే నెన్నడును గాలేము. దుష్టులకు పూజించుటలు పన్ను
సపుడైన నెట్టి పరాధవము పొందులేదు. జగత్తును వంచించగల
నామోసముల నింతవరకు మోసములుగా గణించినవారే లేరు.
నా కపటవర్తనమే, ప్రేమవర్తనగా గణనకెక్కిన నా కీ పరిభవము
కలిగినదని విన్నవ్రజలలో నెట్లు తల త్రొక్కుకొందును. ఎట్టి యన్యాయములనైనను, నెట్టి యక్రమములనైనను సహించి సమర్థించుకోగల
జ్ఞానమును సర్వేశ్వరుడు నాకు బ్రహ్మించినాడు. కాని యొక్క ఊహ
ములో నా కుట్టుకుంకచే పూజయిపుటభేదన మొనరించు కఠినతర
పరుషవాక్య పరంపరలచే నాహృదయము, ఈ హృదయము, ప్రత్యవ

యవము తూట్లు పడిపోయినది. అబ్బా! చాల భారముగ తోచుచున్నది. ఏమిది! పిరికితనమా? (కోపము నభినయించి) భయమా, ఆవలకుఁ బొమ్ము. దురోదరసార్థకనామధేయుఁడగు నా దృఢచిత్తుని యింత నిర్భయముగా, నిశ్చింతగా యేల చేరెదవు. నా చేతులార, మనసార, గావించిన దాక్షిణ్యరహిత క్రూరకార్యములవల్ల నయిన చలించి యెరుగని నామనస్సు, కఠినపాపాణావృత్తిమగు నా హృదయ మీ యనిమానమును భరించుట భారమని కాబోలు భయపడుచున్నది. ఛీ! ఏటిభయము! ఏటి యవమానము. క్రమీనుసరణి వచ్చుచుఁ బోవుచునుండు భ్రమణమునకు వగచుట విజ్ఞిపని. (కోపముతో) కాని, ఈ చండాలుర!

గీ. చలముగొని యెట్టులైనను / బలిమి నైన

పొంచి ప్రేమించి వెన్నంటి / మంచిమంచి

పల్కులవచించి సమయ మా / పంతఁ జూచి

ప్రాణములదీయకున్న నా / బ్రదుకదేల?

చూచెదిగా! నాకంతమున జీవమున్నచో నీయుద్యమము కూకెఱివేళ్లతో నిరూపము సేయకుండునే,

గీ. ఉర్వి టుణత్రయమ్ము నెఱుఁగు / సుంచరాదు

అనెడు పెద్దలవాక్యముల / హాహ చూడ

వేదవాక్కులుగా వొకో! / వీని నణఁచ

కున్న నాపేరు సార్థత / నొందు తెట్లు?

(అటునిటుచూచి) అడుగో చక్రపాణిసెట్టి యిటే వచ్చుచున్నవాడు. నా పదభ్రష్టత్వపుసంగతి నాతనికి తెలియసీయరాదు. నాటి యుదంతము మామివృత్తిని భగవంతునకును దప్ప బ్రహ్మాండ నాయకుఁ డెఱుఁగడు. ఈ విషయము కడురహస్యముగ నుంచి కారణాంతరములచే సందుండి విరమించినట్లు మాత్రము చెప్పవలయును.

((వకాశముగా, మిత్రమా! వెదుక బోయిన తీగ కాళ్ళబడినట్లు మీరే యిటువచ్చితిరి. తమ కొఱకు రావలయునను ప్రయత్నమున నుంటిని.

చక్ర—నాపని ఏమివచ్చినది.

దురో—సరి! మీపనియేమిటా! అంతయు మీలోనేయున్నది.

దానికేమి గాని నేనీమధ్య రంగయ్యగారి పనినుండి మాను కొంటిని. ఆసంగతి మీకు తెలిసినదా?

చక్ర—తెలియదు. కారణమేమి?

దురో—కారణమేమియును లేదు. పనిచేయుటకు యిష్టములేక. అగి యునుగాక వెనుక మనమనుకొనిన కార్యము సాగించుటకు.

చక్ర—(అకసమువంక నేలవంక చూచును)

దురో—ఏమి? పైకి చూచుచున్నాడు. జ్ఞాపకములేదా?

చక్ర—ఏమిటది.

దురో—మాట మరచితిరన్నమాటే! ఖడ్గనారాయణ...

చక్ర—ఓ! పకము వచ్చినది. అందులకని పని మానుకొంటిరా!

దురో—మానుకొన్నగాని—మాటనక్కునట్లు గాన్పించినదికాదు.

చక్ర—అందుకని యిప్పుడు చేయవలసినదేమున్నది?

దురో—కావలసినంత—ప్రచారమును ఖండించుచు, ప్రజల కేవగింపు గలిగించి, రహస్య పరిశోధనలచే యద్దానినిభగ్నపర్చవలయును.

చక్ర—దానికి లోటేమున్నది. నునచేతిలో కావలసినంత బలగ మున్నది. వారి కాజుచ్చితిమా అరఘుడియలో నార్పివేయఁ గలరు.

దురో—మంచిది. ఆపనివిషయములో నట్లు చేయవచ్చును. రంగ నాధపురమున సంఘసభయని ప్రకటించబడినది. గాని దాని వివరములింకను బయల్పడలేదు. అక్కడకు చిదంబరసెటి, ఖడ్గ

నారాయణ, పురషోత్తములు తప్పకవచ్చి యువన్యసింతురు. అది జగుగకుండ తగిన యల్లరిమూకల పెంట బెట్టుకొని యేగి సభ పాడుచేయవలయును. ఎంత తెలివితేటలగ వర్తించిన సంతమంచిది. నేనుమాత్రము వారితో కలసి పనిచేయు వానినెలెనే నటించుచు తరుణమును బట్టి వ్యవహరింతును. ఈ కార్యమును జయప్రదముగ సాగించుభారము మీభుజములపై నిడితిని. ప్రవర్తనయందు, పనులయందు, దురోదర విశ్రుత డనిపించుకొనుచు మన యుభయుల కీర్తియుఁ గాపాడ వలయును. నీటముంచినను, పాలముంచినను నీదే భారము.

చక్ర—ఈ విషయమున యించుకంతయు మీరు సందియపడనక్కర లేదు. మీ యాజ్ఞ శిరసావహించి పనిచేయుదును.

దురో—మంచిది (అటుచూచి) అదుగో ఖడ్గనారాయణసెట్టి యిటు వచ్చుచున్నాడు. మీ రీదారిని పొందు—

(చక్రపాణి నిష్క్రమించును.)

(ప్రవేశము—ఖడ్గనారాయణసెట్టి)

దురో—మహావభావా! సరభూభ్యుఃయమునకై పాటుపడుచున్న మీసంకల్పానయమున కిదే ననుస్కారము.

ఖడ్గ—ఆవిషయమున మాకుఁ జేదోడు వాదోడుగాఁ బనిచేయు మీకు కృతజ్ఞతాపూర్వక ముఁ నములు.

దురో—ఆర్యా! మిమ్ము నిరంతరము స్మరించుచు, తమనేవఁ గొని యాడుచు, నేబొందు సంతసము కిమనిచెప్పను. భగవంతుడు మిమ్ము చిరాయుష్మంతులను జేయుఁగాత యని ప్రార్థించుచును.

ఖడ్గ—ఈ యనురాగమే మా యందుంచి రేపటిసభకు మీరు దయ చేయవలయును. కార్యభారమంతయు మీరే వహించి సభ

జయప్రదముగా జరిగించవలయును.

దురో—సరి, సరి, యింతమాత్రపు భాగ్యమునకు మీరు చెప్పవలయునా? తప్పకశక్తి వంచనలేకుండ పనిచేయుదును.

ఖడ్గ—అదియే మేము వాంఛించునది.

దురో—ఇట్టి కార్యములన్న, యవి జరుపువారన్న, నాకు చాలయానందము.

ఖడ్గ—అంత నయయున్నచాలు.

దురో—నయకేమిగాని! స్నేహితుడా! తనుకొకహితముఁ జెప్పదలచితిని?

ఖడ్గ—మహాప్రసాదము.

దురో—ఉన్యమాభివృద్ధినిగాంచి, సహించలేని యెందఱో దుండగిండు, మీ ప్రయత్నములు కంతరాయములు గల్గించు నూచనలు గానవచ్చుచున్నవి. పైకి శ్రీరంగనీతులఁ జెప్పువారలే యిట్టి పనులకు పాల్గొనువారలు.

చ. సరిసులు మంచికార్యముల! నల్పైశు పట్టున సంతరాయముల్
కరముపొనర్ప దుర్జనులు! గాఢము లౌ యతనంబులెన్నియో
మురియుచు చేయుచుందురల! మూర్ఖులమాయలఁ జిక్కకుండఁగన్
వెరవున నెట్టులుండెదో వి! వేకముతోడుత ప్రాణమిత్రమా!

ఖడ్గ—పెద్దల యాశీర్వచన ఫలమున్న కార్యములు నిర్విఘ్నములు గాగలవు.

దురో—సరిసరి, యెంతమాట—అవశ్యము కావలసినదదియే (తనలో)
నే నిప్పుడే చక్కపాణి మున్నగు యువకులను సభకుపొవుటకా
యత్తము చేయవలయును (ప్రకాశముగా) నే నీ సమీప
గామమునకుపోయి సభావృత్తాంతములను దెల్పి యొక గడి
యలో యింటికి వత్తును. మీరు మా యింటికి నయనేయుండు.

ఖడ్గ—చిత్తము. (నిష్క్రమించును)

ఖడ్గ—ఇప్పుడింకను మధ్యాహ్నము కాలేదు. ఇంతలోనే నీప్రాంత ముననున్న సెట్టిబలిజల యిండ్లకుపోయి కొంత ప్రబోధమును సాగించెదను.—(పరిక్రమించి) అదుగో కనుచూపుమేరలో గాన్పించునవి తాటియాకులయిండ్లు వలెనున్నవి. ఆ—పొగ పడితిని. పొలములయందు గృహములుండునా! అవి యిండ్లు కావు. బెల్లమువండు పాకలు. ఆహా! నిజముగా నీ నీన వృత్తియు, నీ దీనమానవ సమూహమును తలంపునకువచ్చి నపుడెల్ల గుండెలు ఝల్లుమనును.

సీ. ఉసురులుండునా ? యూడునో గణింపకలోన

చెట్టు పాకెడివారి ? స్థితినిగన్న

నొడలు దహించెడి ? వడగాడ్పులో

చానలొందెడి యగ ? చాటగనిన

దారిద్ర్యమునఁ దోగి ? తంటాలు పడువారి

ముద్దు బిడ్డల వెత ? మోముగన్న

చలమునఁ బరుల ? చేతలకు ఘాతలక్ష్మి

వెక్కన పడువారి ? విధముగన్న.

గీ. కఠిన సామాణమైనను ? గరఁగకున్నె ?

అట్టిదో సెట్టిబలిజల ? యందుఁ బుట్టి

నట్టి వార లెవరుగాని ? యక్కటకట

ఎనసహింతురె తనువారి ? యిడుమ లరసి ?

దీనిని సాధ్యమైనంత త్వరలో నూచముట్టుగా నిర్మూలించ వత్నించవలయును (ఘుండునకువచ్చి) ఈ సమీపమున నెవరో పిల్ల వాడు తిరుగుచున్నాడు. సమీపించి యిక్కడ విషయములు తెలిసి కొందును. (సమీపించి) అబ్బాయీ! మీరెవ్వరు.

బాలు—సెటిబలిజ్జలము.

ఖడ్గ—అట్లనా! నీపేరు.

బాలు—నారాయణు.

ఖడ్గ—అయితేగాని నారాయణా! నీవు చదువుకొన్నావా!

బాలు—మూఝోక్కాను ఎరకూ చదువుకొన్నాను.

ఖడ్గ—మఱి యిప్పుడేమి చేయుచున్నావు.

బాలు—దూడలను గాయుచున్నాను.

ఖడ్గ—చదువు సరిపోయినదామేమి?

బాలు—చద్దలు వ్రాయడంమట్లకు వచ్చిందని మా తండ్రిగారు
చదువు మాన్పించినారు.

ఖడ్గ—మీకు యేనూత్రం పొలంవున్నది.

బాలు—అయిదు యెకరములు.

ఖడ్గ—ఇక నీ! ఇంకను చదువుకొన లేకపోతివా?

బాలు—నాకు చదువుకోవాలనే వ్రుండేనండి. మానాయన “నునకు
చదువెందుకురా ఉద్యోగాలు చేస్తామా! ఊళ్ళయేలుతామా!
సాలేరును పెడితే పదికుంచముల ధాన్యం యివ్వాలి నేలకు,
దూడలను కాస్తే అవి మనకే మిగులుతుంది అని వంతులుగారు
చదివించమని చెబుతున్నా బలవంతంగా బరి మాన్పించారు.

ఖడ్గ—మరల మీతండ్రిగారు చదువు కొమ్మంటే చదువుకుందువా.

బాలు—చదువుకుంటానండి. యీదూడలను గాయలేక చస్తున్నాను.

ఖడ్గ—సరే. నేను మీతండ్రిగారితో చెప్పెదను. కాని దురోదరుడగు
గారి నెరుగుదువా?

బాలు—ఎరుగుదునండి—మాకు దగ్గరవారే?

ఖడ్గ—అట్లనా! వారు మన సంఘమువారికి చాల నాయముచేయు
చుందురని విందును.

బాలు—అదివక్కలే లోటండి అభివృద్ధికి వచ్చేవారిని అడ్డుపెట్టకుంటే సాయము చేసినంతఫలమండి. ఆయన మాయోపాయాలుచేతనే యిక్కడ మనవారు పూటకుగతిలేక గర్భవరిద్రులై యున్నారు. వారందఱు తనక్రింద బానిసలుగ నుండాలని వారి తలంపండి.

ఖడ్గ—సరిలే ఆనంగతి మనకెందులకు? (తనలో) సంఘాభిమానులను కొనువారు పెక్కుండు స్వార్థపరులగుటచేతను, కుతంత్రులగుటచేతనే సంఘమిట్టి స్థితియందున్నది. (ప్రకాశముగా) ఈకాగితమును మీతండ్రిగారికిచ్చి మీగ్రామములోనున్న మనవారందరికి అందుపల్లు యేర్పాటుచేయుడు. మీతండ్రిగారితోపాటు మీరుకూడ రేపటి సభకురంకు. విషయములన్నియు ఇక్కడ మాట్లాడుము. నేను ప్రస్తుతము దురోదరుడుగారి యింటికి వెళ్లి అక్కడ పనిచూచుకొందును.

బాలు—చిత్తము (నమస్కరించును)

(ఖడ్గ— నిష్క్రమింను)

శివదృశ్యము.

(ప్రవేశము— సుమతి)

సుమ—నా శంఖిగారిని డింటలేగు. ఖడ్గనారాయణసెట్టి యిందే కలఁడు. వారితో ముచ్చటించుటకీదే మంచితరుణము. (కొంచెము సమీపించి పెనుకకుత్తి) ఎట్లు సమీపింతును. ఏమని ప్రశ్నింతును. అట్లనుకొననేల, ఎందుకు మాట్లాడరాదు. మాట్లాడుటయే గాదు. మనోరథమునుగూడ వెల్లడింపవలయును. వెల్లడించిన ఎట్లు భావించునో! ఏమనునో!—పోయి మాట్లాడెదను.

ఖడ్గ—తమ నామధేయము.

సుమ—సుమతి యందురు.

ఖడ్గ—(తనలో) ఈ సుమతీ కారమున కీ సుమతి నామధేయ మెం
తయు తిగియున్నది. (ప్రకాశముగా) యిందేమి పనిగలిగి
వచ్చితిరి?

సుమ—కొంచెము పనియుండి (మనమా తొంకరపడకుము) తమ
యుద్యమము సర్విఘ్నముగ కొనసాగుచున్నదా!

ఖడ్గ—భగవదనుగ్రహముచే సదౌకవిధముగ కొనసాగుచున్నది.

సుమ—పరిశీతు లెట్లున్నవి.

ఖడ్గ—ఇట్లున్నవని చెప్పటకు వీలులేనంత దుస్థితియందున్నవి. ఏమం
దురా?

సీ. సంఘదుస్థితికైనై ! సంతాపమున్నట్లు

నటియించి వసచేయ ! నట్టివారు

కలిగియు విద్యలం ! గణపక బిడ్డల

నజ్జనులుగ చేయు ! నట్టివారు

కడుహేయమై ప్రజాః కంటకంబౌ నీచ
మద్యవిక్రయమున కి మసలువారు.
చేయగాలేక కే చేసెడివారి నందఱేరి
చెడుబోధనంబులు కే చేయువారు.

గీ. కడుదురాచారముల గుంగి కే కాలువారు
కలలునెరయక తమమేలె కే గోగువార
లిట్టులన్నార లెందరో కే నింకనక్క
డక్కడొక జీర్ణరెవ్వరో కే డక్క నుమతీ !

నుమ—కుశింత్రులు నీతి బాహ్యుల మూలముననే సంఘమున కిట్టియ
డ్లకులు యనర్థకములు ప్రాప్తించుచున్నవి. అయినను
గీ. ఏన యెట్టైనగాని కే మోకేలు దేవు
మొగము జూచి బీజజుల కే మొగము నూచి
కార్యమాల సల్పెనరుగాక కే కానివారి
తోడ మోకేలనో! మొగ కే మోడలుచ్చ!

ఖడ్గ—(తనలో) ఈమె వయస్సున పిన్నయయ్య ప్రాజ్ఞురాలి లెఱిం
గున హితముఁ గిరిపుచున్నది. ఈమె చూటలయం నమృతేపు
ధారలట్టిపడుచున్నవి. ఈమె బాగుగా చదివిన బాలామణి
యని వేరుగా చెప్పనక్కరలేదు. స్వసంఘాభిమానమేగాక
సహజధైర్యసాసహము లీపెయందు స్పష్టముగ గోచరించు
చున్నవి. స్త్రీలుకూడ నింతమంచి స్థితికి వచ్చినచో సంతతి
బాగుపడి సంఘ మచిరకాలముననే యభివృద్ధిగాంచుట కవ
కాశముండును. యీమెనికను ప్రశ్నించి చూచెదను.
(ప్ర)కాశముగా) సంఘదైన్య స్థితికి విద్యావిహీనతయే కారణ
మందురా ?

నుమ—అదియొక ముఖ్యకారణమని చెప్పవచ్చును. గాని యీ సంఘ

మును నాశనముగావించి వేఱు పురువుచంకమున తొలచి వేయుచున్నది. నీచత్వమును నిరూపించుచున్నది, కులవృత్తియని నా నమ్మకము. మహాభయంకరమైన, నీచభూషణమైన, నిందాగర్భితమైన, గౌరవహీనమైన, యీ నీకృష్టవృత్తి మాయమైనగాని జాతిశారసము సిరస్సాయీగా నిలువజాలదు. దీనిమూలమున భావినంతటిగూడ పాడగుచున్నది.

ఖడ్గ—(తనలో) ఈమె సంఘమునకున్న మూలార్థిష్టమును గ్రహించ గలుగుట మహాభాగ్యము. ఈ పాటి సూక్ష్మబుద్ధితో నీ నూత్ర మెరింగినవారు చాల తక్కువయని చెప్పవచ్చును. (ప్ర)కాశముగా మీ యభిప్రాయము చాల బాగున్నది. ఆ పద్ధతులపై ననే ప్రచారిము జరుగుచున్నది,

సుమ—విద్యార్థుల సంగతి ఎట్లున్నది.

ఖడ్గ—అనొక్కటియే యింటకంఠి సుత్సహకరముగా నున్నది. చదువునేర్చిన ప్రతి యువకునకును సంఘదుస్థితి విచారకరము గనేయున్నది.

సుమ—విద్యార్థులుగాక, ధనికులలోను, పెద్ద యుదును.

ఖడ్గ—ప్రస్తుతము మా యుగ్యము (పోశ్యమములో పెక్కుండు) ధనికులు—విద్యానంతులే అందు మీ శిండ్రిగా రొకరు.

సుమ—(తనలో) నా జనకుని కవలపెర్తన మీమహానీయు డెరింగి యుండడు. మా తండ్రిగారి నలనగాంచి సంఘాభిమానమని భ్రమించుచున్నాడు కాబోలుపాపము.

ఖడ్గ—బాలామణి! తానుకూడ సంఘాభివృద్ధినిగూర్చి చాల శ్రద్ధ వహించితిరని శలంతును.

సుమ—తమవలె ప్రజాసేవజేయుటకు నోచుకొననై తినిగదా!

ఖడ్గ—భగవదనుగ్రహముచే నట్టి యవకాశము గలుగుగాక!

నుమ—తను వెనువెంట సంఘనేవజేయు భాగ్యము ప్రసాదించవలసి నదిగా భగవంతు నారాధించుచున్నాను.

ఖడ్గ—(తనలో) ఈమె యుద్దేశము తెలిసినది (ప్రకాశముగా) పురుషులవలె స్త్రీలుకూడ సంఘప్రచారమున కుపక్రమించుట ధర్మమనువారిలో ప్రథముడను నేను. గాని మీజననీజనకుల యనుమతి గావలయునుగాదా! (వినుటనభివయించి) అదుగో మీ తండ్రిగారి యశుగుణబాడ విసబడుచున్నది.

నుమ—అయిన నేను లోనికేగెదను గాని యొక మనవి.

చ. ఘనకులకక్షులందు దిగి ? కాలము వీటను బుచ్చి వంతమెల్లను నెరవేరుటేయని త ? లంచి బలాధికులేగు త్రోవనే జని, కడగండ్లనుంబడు ప్ర ? జల్ మొఱవెట్టెడు లేమియున్ వినన్ జననియభాగ్యదేశతల ? చక్కిని మాత్రముబోకు మెయ్యెడన్ ?

(తిరిగితిరిగి చూచుచు) పునస్సందర్శనలాభంబు చేకూఱుగాక ?

(నిష్క్రమించును)

ఖడ్గ—ఈపె నిరుపకూససంఘాభిమాన మెంతయు ప్రశంసాపాత్రమని చెప్పవలసియున్నది.

(ప్రవేశము దురోదరుడు.)

అయ్యా! మీకిందే యాలస్యమైనది. నేనీ సమీపగ్రామముల యందున్న మనవారి కందరకు నీ సంగతి నెరింగించి వచ్చు సరికింత యాలస్యమైనది. రేపటిదిన మందరును తప్పక దయచేయుదుమని సెలవిచ్చిరి. రండు పోదము.

(నిష్క్రమింతురు)

కవిదృశ్యము

(ప్రవేశము—కారయ్య)

(తనలో) అబ్బబ్బా! ఏమిసంఘటన, ఏమిలోకం. ఇది వచ్చిన తగువాత మీటింగులని ట్రావిలింగులని చందాలని—చట్టుబండలని—వకటా—లక్షాలోబైబై వచ్చాయి. ఈ కాకిపిండాలో కోడలేరిందాలంటే—యిట్లోని శృంగు విధిలోను, విధిలోవాళ్ళను యిట్లోనూ—పుడకుండా—అవతలకీ యివతలకీ యీడ్చి పారవేస్తుంది—ఇంకా ట్రావచ్చి—ఇన్ను సంతోషించాలనుచీ—ఎల్లాగో—రేనుయిస్తాను—చూచాలిస్తానని జరుపుకొస్తూ—కొరవగా—పెద్దమనిషిలాగ—కాలం గడిపాను గాని—యీసారి గత్యంతరం కనబడడంలేదు.

రామరామ—చందాకు వచ్చారన్నమాట చెవికి పెడిదిమొకలు—అన్నం నోటికి పోవడంలేదు. ఏదో దొంగిలించినట్టుగా గుండెలు డడా—డడా—కొట్టుకుంటున్నాయి. ఏమీ తోచడంలేదు. ఏమిచెయ్యడానికి పాటుపోవడంలేదు.

దీనితస్సాగోయ్యాళి ప్రపంచం—అన్నీ తంటాలుగానే వున్నాయి. డబ్బుపూటే వకచిక్కు లేకపోతే వకచిక్కు. ఏదో పనివకరాల పోలం—పనివేల రొక్కం వుండనిన్నీ—యింతలా తగలపెట్టాను గాననీ—లోభముండావాడినని—లుబ్ధాగ్రేవర చక్రివర్తిని నాకు ప్రజలు యిచ్చినవేర్లు. వీళ్ళమొగం. సంపాదించినవాడికిగానీ—చంగతి సగరభాలు—తెలియవు ఎన్ని గడ్డిలుగఱచి—ఎన్నిపనుపులు వేసిస్తే ఏడ్చింది ఇంతవరకు లోకంతో సుబంధం లేకుండా వుండాలన్నప్పటికీ—పుడనిచ్చేటట్టులేరు ప్రజలు. దీనికితోడు కర్రకు కకూడా—చెప్పినమాట వినకుండా మనస్సు పాడుచేస్తావున్నాడు. ఇంగిలీసు చనివడం వచ్చాక వద్దంటే పదిసార్లు “టి” త్రాగడం. కత్తిరిమాన్సు సిగరెటు కాల్చడం—మీసాలు కత్తిరించుకోవడం—పొడిరంటించుకోవడంతో—

సరిపోతుందికాలం—ఈకాస్తా నాకళ్లముందే కైంకర్య మయ్యేలాగుం
ది కరనచూడగా (అటుచూచి) అదుగో రామస్వామికూడా యిల్లాగే
వస్తాయన్నాడు. ఇతని వాలకంచూస్తే—నాస్థితే—యితనికికూడా—
సంభవించినట్టు తోస్తుంది. (సమీపించి) ఓహో! రామస్వామిబావ
గారా—ఎక్కడనుంచి రవాణా?

రామ—ఓయి దేవుడా? కనపడ్డావో—చూఖంగారుగా వుండి పా
ణం. (అమ్మయ్యా! హమ్మయ్యా! అని నిట్టూర్పువిడచును)
తాత—ఏమయ్యా! ఏమిటా ఆందోళన. (అనిగుండెలమీద చేయి
వైచును.)

రామ—ఏమిందయ్యా! భోంచేసి—కాస్సేపు అటూయిటూతిరిగి—
పాత చుట్టపీకతోసం—గుంటనేపు వెళుకొని—అది కనబడిన
తరువాత—పుల్లయ్యగారి యింటికివెళ్ళి వారి లాంతరున చుట్ట
కాల్చుకొని—అరుగుమీద కూర్చునేసరికి—చక్కావచ్చాడు—
సమను బంటోతులాగు.

తాత—ఎవరు?

రామ—ఏమో ఎవరో—ఈపాటికై నా యిప్పించరా! పత్రికచందా
అంటూను.

తాత—ఏమన్నావు.

రామ—ఏమనను. నోట్లోనుండి మాట వచ్చిందిగాదు. ఒక్కపైబుకు
ధైర్యం తెచ్చుకొని—యిదివరకే పంపివేస్తుమండి. ఎల్లాపం
చాలో తెలియక పూరుకున్నాం మల్లారండి మాతాతీయ్య
బావతో ఆలోచిస్తానన్నాను.

తాత—ఓరి దొర్భాగ్యడా! నాపేరు ఎందుకుచెప్పావు. ఊల్లోలేడని
పించి దాటిపోదామనుకుంటుంటే, ఏడ్చినట్లేచేశావు. “తాచెడ్డ
కోతి వనం అంతాచెరిపిందని” నీ యేడుపు నీవు యేడవక

నన్నెందుకు కలిపావు. ఎట్లాబ్రతుకుతావోయి, పెద్దపెద్ద వాళ్ళతో న్నేహం చేస్తావున్నావన్నమాటేగాని ఎట్లా తప్పించు కుతిరగాలో యింతవరకు తెలిసికోనే లేకపాపాపాపా ఇంక నేర్చుకునే దెప్పుడు.

రామ—ఏం చేయ్యనయ్యా! అక్కడకు వచ్చిచెడి, సర్దుకునిసర్దుకుని ఆమాట చెప్పేసరికి నాపెద్దలు ఏమివచ్చాను.

తాత—నరేలేమందివనే చేశావు. పుల్లయ్య అక్కడకు పోయాడు.

రామ—అడుగో—అతనిని యిలాగే వస్తాయన్నాడు.

తాత—సమయానికే వస్తాయన్నాడు. (ప్రకాశంగా) పుల్లయ్యా! సమాచారాలేమిటి—

పుల్ల—సమాచారాలూలేవు. సంధించనాలులేవు. ప్రాద్దున్నంచీ చద్దన్నమైనా నీనకుండా వస్తున్నాను.

తాత—ఏమంత తీరికలేకుండా వున్నావు. సరివమిటి.

పుల్ల—పాటూలేదు. బండలూలేవు. (నానబ్బం. “చందాకువచ్చి అరుగుమీద కూర్చున్నాను యింట్లోకిరావద్దని మావాళ్లు పొలంలోకి కభరు పంపించినారు. అగిరి—యింట్లోకివచ్చిచూస్తే యింకా అరుగులగూడే—కనీసం యున్నాను. ఇది పనిగా దని యిల్లా చక్కావచ్చాను.

తాత—అయితే—మాకంటే నీవసలాభమే—ఈపూట చద్దన్నం మిగిలింది.

పుల్ల—ఏమి మిగిలడమయ్యా! ఎములాళ్లలాగ దావరించారు.

రామ—అయితేగాని—యీసంగతి ఏదో ఆలోచిస్తేనేగాని మీయిగా లేదయ్యా!

పుల్ల—ఏమింది. ఏపోలీసు యిసన్నేటాకో ఒకరిటీషనుతగలెయ్యాలి.

తాత—సరి. సరి. సంఘవ్యవహారములు రచ్చకూడా ఎక్కించాలా.

ఏదో పాలుపడేవాళ్ళు పడుతుంటే—సైనుండి చూచే ప్రారబ్ధం
మనకు లేకపోగా పిటిషనులు కూడానా! ఇప్పటికే మనలను
తిట్టేవాళ్ళ కీసుగతి తెలిస్తే మరింత లోకువకూడాను. ఊరు
కోండి—

(ప్రవేశం—చిదంబరసెట్టి).

(తనలో) ఈపిసిని గొట్టు వీరుగులు ముగ్గురూ యిక్కడకు
చేరినా లేమి చేస్తురా! మీటింగుకు పోగూడకని కాబోలు ఆలోచనము
ఇటువంటి కపటి సంఘాభిమానుల కుటిలవర్తనములే సంఘమున
ధోగతికి దెచ్చినవి. ఈమాయలు భాగ్యేశ్వర శ్రయమును భగవంతుడే
పదార్థమౌత న్నుజంచెనో గాని పొట్టకై నదినని చౌర్యాభిమతి.
(సమీపించును)

తాత—ఏమండోయి చిదంబర సెట్టిగానూ—ఎక్కడనుంచిరాక
చిదం—ఇంటి దగ్గరనుంచే—మీటింగుకు వెళ్లుచున్నాను తమకు నియ
చేయరా?

తాత—అందుకనే ఆలోచిస్తున్నామండి.

చిదం—మంచిది—త్వంగా బయలు దేరిండి. నేను తొందరగా
పోవలయును. సెలవు నయ చేయుట (నిష్క్రమించును)

తాత—చూచితిరా! కుర్రాళ్ళకు సంఘమంటే ఎంత అభిమానమో!
మనంకూడా వెళదాము. ఏమంటారు.

పుల్ల—గాగానేవుంటుందిగాని—చందా యివ్వమని చంపుతారేమో
రామ—ఎందుకు చంపుతారోయ్—వెంకటేశాగే—పంపించుదామని
చెప్పి తప్పించుకు వద్దాం. తరువాత మామూలే—

తాత—మరి త్వరగా బయలు దేరి రండి—వెళదాం—

(నిష్క్రమింతురు)

(ఒకరి తరువాత నొకరు ప్రయాణమై మీటింగుకు పోదును.)

నెట్టి బలిజనంఘసేవ

చతుర్థాంకము

! దృశ్యము

ప్రదేశము—సభాశాలము

(ప్రదేశము—సభాశాలమునెట్టి పురుషోత్తము, చిదంబరనెట్టి, చక్రపాణి
మరికొందరు సభికులు. కూర్చునియుండును)

చిదం—

సీ. మార్గశ్రమలకోర్చి | మముచేరి ముడమిడ్ల
హితమతులార స్వా | గతముమీకు

చాల ఖిన్నుడచేసి | చనుదెంచి సభగాంచు
ఘసపుణ్యలార స్వా | గతముమీకు

కరవత్రములు జూచి | యుగదెంచిన యట్టి
నెతబుధులార స్వా | గతముమీకు

పిలుపును మన్నించి | బిబిరి వచ్చిన
నెతిపాత్రులార స్వా | గతముమీకు

గీ. గర్వరాహితులార స్వా | గతముమీకు
గౌరవాధికులార స్వా | గతముమీకు
కలుషవర్జితులార స్వా | గతముమీకు
కర్మసమదాతలార స్వా | గతముమీకు.

ఖడ్గ—సోదర సోదరీమణులారా ?

నెతి సంఘముయొక్క అభిప్రాయము, ఆసంఘముందలి కొన్ని
వ్యక్తులు కారణభూతులుగా నుండును. ఆర్యభూమియగు భారతదేశ

ప్రఖ్యాతికి శ్రీరామచంద్రమూర్తి జననము, అదివ్వచారిత్రమును, నీతి యుతముగా రచించిన వాల్మీకియు జగజ్జేగీయమానునిగా విలసిల్లు చున్నారు. సంస్కృతవాఙ్మయమునకు కాళిదాసమహాకవి అవరభార తిగా ప్రతిష్ఠ గడించి యున్నాడు.

అట్లే సెట్టిబలిజసంఘాభివృద్ధికి సంఘజనులే బాధ్యులుగా నుండవలెను. ఒక్కొక్కసంఘ మొక్కొక్క కాలమున నుత్తేజిత నొందు చుండును.

నేటి సెట్టిబలిజసంఘము నభివృద్ధికి దెచ్చుటకు తగిన సమయ మాసన్నమైనది. వేద కాలమున మాంసభక్షణ మొనరించిన గ్రామ్యా గులు దానిని నిషేధించి శాకాహారమై సాక్షిని నాగరకతను బ్రతి ప్తించి యున్నారు. అట్లే యొకప్పుడు తాళవృక్షమునే కల్పవృక్ష ముగా బట్టుకొని పెరిగిపోయిన చును సంఘము పూర్వవృత్తిని విడచి అంతకంటె నుత్తమమైన సాధువృత్తి నవలంబించుట ప్రథమ సంస్కరణము.

ఈ సంస్కరణము నాచరణలోనికి బెట్టుట సులభసాధ్యము గాదు. లక్షలకొలదిగా నున్న మన వరసులలో వేలకొలదిగా నిప్పుడి వృత్తినవలంబించి యున్న వారికి మరియొక జీవనోపాధిని చూపజూసి యున్నది. ఇప్పుడు లేవయచ్చుగో నున్న బాలబాలికలకు నిష్పాదో చిత విద్య నేర్పినచో వారిక ముందు కల్లుగీత, వృత్తిలోనికి దిగకుండ నుండురు.

ఇప్పుడు ప్రపంచము మారి పోయినది. ప్రాతపరిస్థితులకు గొప్ప సంచలనము గలిగి యున్నది. పరిస్థితులకును గుణమగు విధమున ప్రతి వారును తమతమ ప్రాచీనవృత్తులను మార్చుకొని యున్నారు. వేద ఘోష విని పించవలసిన స్థలములలో, ఆంగ్లేయ భాషోచ్ఛారణము విని పించుచున్నది. పంచ మహాయజ్ఞములుగాని పించవలసిన యింద్రలో

ఖండంతరపు సరళలు గాను పించుచున్నవి. వీరోచితమైన ధర్మము వర్తింప బడ వలసిన స్థలములలో వ్యవసాయము వాణిజ్యము కాని పించుచున్నది.

ఇట్లు యావత్ప్రపంచము తారుమార్తైనను మన సెట్టిబలిజ, మిలెటరీ సిఫాయీకంటె బహుగు సామానులను పైన వేసుకొని తాటి చెట్లెక్కు చున్నాడు. ఈ మధ్య పానమున లక్షల కొడి బీరజలు కుప్పకూలి భ్రష్టులగు చున్నాడు. ఏమి యెల్లున్నను, దేశమందలి మధ్యపానాది దుష్కృత్యమునకు మన వర్గమే ప్రత్యక్షసాధనముగా గాను పించుచున్నది.

దీనిని నాశనము చేయుటకై ఎంతరో మహనీయులు పూను కొనుచున్నారు. కాని దీనివలన వచ్చు, వచ్చువడియొక్క మోజును బట్టి అక్రమకార్యమైనను, దీనిని హతాత్తుగా హుళు మాపుటకు వీలు గా కున్నది.

ఇది నిలచియుండునంత కాలమైనను క్షీణించుచుండును గాని అభివృద్ధిగానుండ జాలను. మన సాంఘిక లీన్మత్తియందుండి ధనాధి కులగుటకుగాని నీతివంతులగుటకుగాని యవకాశములేదు.

ఈ వృత్తి నిరపాయమైనదిగాదు. కఠకుకత్తులతో సాము. కన్నులు తిరిగిపోవునంత యెత్తుగల తాటిచెట్లపై స్వారి. తాటిమువ్వ లలోని మిడినాగులు కరిచి మురికించిన వారెంతరో గలరు. తాటి చెట్లపైనుండి అకస్మాత్తుగా పడి మురికించిన వారెంతరో గలరు. స్త్రీలకుగాని పురుషులకుగాని యీవృత్తి వలన సుత్రేజము గలుగదు.

వేమనవంటి తాత్త్వికుడుగాని, శ్రీనాథునివంటి మహాకవిగాని రాను మోహనుని వంటి సంస్కర్తగాని మన సంఘముచుండియు తృప్తిగా కుండుటకు కారణమేమి! ఈశ్వరప్రసాదిత మగు జ్ఞానమును నవ్యముగా సుపయోగింపక పోవుటచేతనే గదా!

సెట్టిబలిజ సాంఘీకులారా! దేశమందలి సంచలనముఁ గాంచుడు. ప్రతిసంఘ మెట్టుబలివృద్ధి నొందుచున్నదో చూడుడు. విద్యాభివృద్ధికి ముందంజవేయుడు.

సంఘమందలి విద్యాఘనులారా!

మీరు స్వార్థత్యాగమున కోర్చి సంఘమునకై సారస్వతమును గూర్చుడు. సెట్టిబలిజ యువకవి పుంగవులారా! సెట్టిబలిజ విద్యాధికులారా! మీలేఖనిని సంఘాభివృద్ధికై యుపయోగించుడు. మీవచో మృతధారలచే సంఘాభిమానమును పెంపునొందింపుడు.

సంస్కర్తలారా! మన సంఘమందలి ప్రాచీనమూఢాచారములను పెకల్చివేయుడు. సుఖజీవన విధానమును నేర్చి సంఘేంద్రరణము గావింపుడు—లెండు.

(చప్పట్లు గొట్టుదురు.)

పురు—(ముందునకువచ్చి) జాతీయ సోదరులారా!

సీ. సతతసదాచార ! సంపన్నులగునంట

జాతికిన్ మీకు ప్ర ! ఖ్యాతినుండు

ప్రతి గృహంబున ! బాలబాలికల్ చదివిన

జాతికిన్ మీకు ప్ర ! ఖ్యాతినుండు

కూడుగోర్ ప్రజకు ! చేదోడువాదోడౌట

జాతికిన్ మీకు ప్ర ! ఖ్యాతినుండు

సరసప్రభుత్వ ప్ర ! జాసంస్తలందుంట

జాతికిన్ మీకు ప్ర ! ఖ్యాతినుండు

గీ. దేశకాలపరిసితుల్ ! దెలసి కనులు

దెఱచి యోగ్యులుపోవు ! తెన్నరసిసంఘ

మన్నిటం గీర్తివంత ! మానట్లు చేయ

జాతికిని మీకుఁగూడ వ్ర ! భ్యాతిసుంకు !

(హర్షధ్వనులు)

(ముందునకువచ్చి) విద్యాసంపదల తులఁదూగునోహోనరులారా!

సీ. దేశసంస్కరణకై ! దేహముల్ గోల్పోవు

నన్యోపకారుల ! నరయలేదె !

భాషాభివృద్ధికై ! బాములుపడుచున్న

విద్యాభిమానుల ! వెతకలేదె !

అన్యజాతుల వార ! లాత్మ బాంధవసేవ

చేయుచుండుటను ఏ ! క్షింపలేదె !

తాపససమితిలో ! కోవకారార్థంబు

కర్మలన్ జేయుట గాంచలేదె !

గీ. అన్ని విధముల నందరు ! నిభిమతార్థ

సిద్ధిగాంచుట చూచిన ! సిగ్గుగాదె

ఏల మన సంఘ మీరీతి ! బోపడుట

కడిది కార్యముల్ నేయంగ ! దొడరరాదె !

వేయిమాటలెంగులకు !

ఖడ్గ—

సీ. సహజప్రపత్తుల ! నరణి నొప్పెడు, యుష్మ

దాత్మలఁ బోషింపం ! బుంకునేరి

పరగదురాచార ! పద్ధతి జాతిహైన్య

తకు హేతువుగ ! నిలఁతురయేని !

చెలుపుమీరఁగ ! సెట్టిబలిజ నామాక్షరి

స్వర్ణాక్షరములతో ! వ్రాతురేని !

బాములనెడఁబాసి ? పలువిద్యలనునేర్చి
యువతీమణులఁ ? గావనుంటిరేని

గీ. అది యిదేటికి సంఘము ? త్యుదిత దశను
నలరి తుల దూఁగవలెనని ? తలఁతురేని
శమదమంబులతోడ హే ? చ్చరిక గల్గి
పాటుపడఁడు జాతీయ ? ప్రవరులారా ?

ఖడ్గ—వికమత్యము, అభిమానము, సంఘాభివృద్ధికి పెట్టని గోటవంటివి.
అందునకు, కులమనగా ?

సీ. ధనికదరిద్రాది ? జనుల జాతీయుల

వదలక చేర్చు కు ? న్నది ఎ కులము
కులము వా రేదేశ ? ములను గాస్పించిన
వదలక చేర్చు కు ? న్నది ఎ కులము
వారువీరసకను ? వర్ణస్తులందరి

వదలక చేర్చుకున్న ? ది ఎ కులము
తాత బావాయన ? తన వారి బిలచుచు

నైకమశ్యము జేయునది ? యె కులము
పగమనహాకారి ముంజేతి ? ఫలము కులము
గురుతరంబైన భవ్య సం ? కులము కులము
అట్టి గోత్రాభివృద్ధికి ? యందరమును
తగు ప్రయత్నముల్ జేయు ? ధర్మమయ్య.

(సభాస్థలినుండి యొక ముసలి యవ్వలేచి) నాయనలారా
నాదొక మనవిచిత్తగింపుడు.

(సభాస్థలినుండి నోనో కూర్చుండుము. కూర్చుండుము)

ఖడ్గ—అగుఁడు—అయవ్వ యెవ్వరో ఏదో చెప్పుచున్నది. మాట్లా
డ నిటురానిండు.

ముస—(వణకుచూ నమిపించి) ఇదిగోనాయనా

ఖడ్గ—ఏమిటవ్యాయవి?

ముస—రూపాయలమూట

ఖడ్గ—ఎక్కడివి.

ముస—నాభర్తగారు చనిపోవుతరి నిచ్చినవి.

ఖడ్గ—ఎందులకు.

ముసలి—ఎందులకా యిచ్చి|| సంఘసేవ, జేయునగృహమునాకు పట్టి నదికాదు. ఇక నాతనవు నిరర్థకముగనే యీప్రపంచమును వీడిపోవుచున్నది. ఎప్పటికైన, నెవరైన మహనీయులు, నేను జన్మించిన యీసెట్టిబలిజ సంఘహం దుద్భవించి సంఘాభివృద్ధికి పాటుపడుచో వారికీధన మొసంగి దీనిని బీద విద్యార్థుల విద్యాభివృద్ధికి వినియోగించ వలసినదిగా చెప్పుమని ప్రాణములవీడిరి.

ఖడ్గ—ఆహా యెంతటి యుదారస్వభావము. వారి యాత్మకు శాంతి గలుగుగాక?

చిదం—అమ్మహనీయుడిప్పట్లనున్నచో ఎంతబాగుగ నుండెడిది.

పున—సంఘాభివృద్ధినిగూర్చి పరితపించి యుద్యమ ప్రారంభకులు లేక యిట్లెందరు తమ ప్రాణములను సంఘ దుస్థితిని స్మరించుచు వీడిరోగిదా?

ఖడ్గ—అమ్మా! ఎంత మొత్తము—

ముస—పదునైదువేలు.

ఖడ్గ—వారిపేరు.

(సభలోనుండి) రామస్వామిసెట్టి

ఖడ్గ—అట్లయిన దీనిని మూలధనములో చేర్చి బీద విద్యార్థులకు యిచ్చు ఏర్పాటు గావించవలయును.

మున—నాటినుండియు నీధనమును వడ్డీకిచ్చి భద్రముగ కాపాడితిని. యిప్పటికి పడునైదు వేలైనది. నాకును వార్ధకము హెచ్చుటచే యోషిక తగ్గిపోవుచున్నది. నాభర్తగారి యభీష్టము నెవేర దేమాయను చింతయునన్ను నినదినము పట్టి బాధించుచున్నది. ఇప్పటికి నానాధుని కోర్కె తమ మూలమున యీడేరినది. వారి యాజ్ఞ చెల్లించ వలసిననాపిధియు నెరవేరినది.

భద్ర—అమ్మా! ఈసామ్యము మూలధనములో చేర్చి “రాహస్యాని నిధి” యనుపేరుతో నారి యానతిని శిరినావహించగలము.

మున—చిత్తము. నాకాయే కావలయును. (కూర్చుకొనును)

చక్ర—(లేచి తనలో) ఈసభను పాపచేయ నలసిందగా కనబడేదే? యగు దురోదర యాజ్ఞానుసార మీపరివారముతో నీట నచ్చితిని. ఇమ్మనానియల ప్రభోధము పామాణహ్యుల ములను గూడ నివింపజేసి కాల్యలట్టుల ప్రవహింప జేయుచున్నది. ఇట్టి హితవచనములకు నాలోని ముఠామతి మాయమైనది.

అజ్ఞానాంధకారమున మునింగి. సంఘము నేవగిరి. ధనమే తయో వృధాస్వయములకు వెచ్చించి. నిర్లక్ష్యముగ నిరిగి. పాపండుడను. నిజముగా సంఘాభివృద్ధికి పాటుపడుటయన చాల పొరపాధి కవిషయము. నావంటి యధనూధము నీ సంఘమున బుట్టి దాని యభివృద్ధికి పాటుపడక. ఏనగించుకొనియుంట చేతనే సంఘులు పీనస్థితికి వచ్చినది. నావంటివాడు, నేను వెచ్చించు ధనము, సంపద కొలది బీదవిద్యార్థుల విద్యాభివృద్ధికి సాయపడెడిదిగాదా? అట్లుకరించినచో నీపాటికి సంఘము సెట్టిబలిజ విద్యావంతులతో తులనాగుచుండెడిదే? ఛీ, జీవచ్ఛవపు చందమున నూరును పేగును-ధర్మ

ము దాక్షిణ్యము లేక చరించు నా బ్రతుకెందులకు. నిష్ప్రయోజనమైన నా జీవితము, నిరర్థకమైన నా యర్థము, యెవరానందించునది. ఎవరికుపకరించునది.

ఇనీ! ముచలి యన్వపాటి బుద్ధికూడి నాకు లేకపోయినది. సమయమందెంత యభిమతియు లేనిది, భర్తగాకు విడచిపోయిన ధనమునంత జాగ్రత్తగా యభివృద్ధిలోనికి తెచ్చి యుట్టి నమ జ్ఞానమునకు మార్గకల్పియననా? స్త్రీయందును పైశాచిక సంఘాభిమానమిడి యున్నది గాని, నానాటి నీచునడిచి యంతవంతు గోచరించినదేగాదు.

(ఇంచుకంత యోచించి) ఇప్పుడు మాత్రమేమైనది. నా కెంతో ధనమున్నది. ఈ ధనము మొలుచెడి స్నేహితులకు, దుర్వ్యయములకు వెలుకొని నిష్కళంక హృదయము నొకవరాన సంఘాభిమానమునకు వీరని వీరమో కలసి నిశ్చింతగా సంఘాభివృద్ధికై పనిచేయును. నా ధనములో నుండి యుంచువేల గూప్యములను బీచవిద్యార్థ నిధికొచ్చెదను. కాని ప్రస్తుతము నేను వచ్చిన యీ కడలో ద్వేషమును వీరల కెరిగించి దురోదకు నేల సంపదజేయవలయును. అట్లు చేయుట మంచినిగాదు. మరల వారి స్నేహముఁ జేయకుండుట యే యిష్టమున మంచిపని. పోయి ఖడ్గనారాయణుని కాళ్ళపై బడి సన్నోక మిక్కిలిగా పరిగ్రహింప ప్రార్థించెదను. (సమీపించి ప్రకాశముగా) మహానీయా! సమస్కారములు.

ఖడ్గ—సోదరా! లెమ్ము. మిమ్మొకసారి చూచిన జ్ఞాపకమున్నది.

పురు—పైకినిపైనుండిపడి ధూళితో నున్నతరి.

ఖడ్గ—బోను! జ్ఞాపకమువచ్చినది.

చక్ర—అప్పుటి నాయవినీతికి గుర్తింపును.

ఖడ్గ—(మీదచేయివైచి సమగ్రముగా) సహవాసదోషముగదా! అందు

మీ తప్పేమి యున్నది?

చక్ర—నేను సంఘద్రోహిని. సంఘమునకు, దాని యభివృద్ధికి పాటు పడువారలకు మహాపకారమును చేయదలంచిన పాపిని. ఇక పైని మీ చరణసేవతోపాటు, సంఘసేవజేయ కుతూహల పడుచాడను.

ఖడ్గ—మేము వాంఛించునదియే ?

చక్ర—నాకున్న ధనమునుండి యిరువదివేల రూప్యములను విద్యా నిధికిచ్చుట కిప్పుడే మీ యెదుట వాగ్దానముచేయుచున్నాను. పరిగ్రహించుడు.

ఖడ్గ—మహాభాగ్యము.

(సభలో హర్షధ్వనులు)

పురు—మిత్రమా! మీరు సూత్రో కలసి పనిచేయుటెంతయు శుభ దాయకము. ఇక సంఘసేవ సులభసాధ్యముగా తలంతుమి.

బిదం—తమవంటి ధన్యతములు పూనుకొనిన నే కార్యములు నెరవేర కుండును. మహాత్మా! పవిత్రమగు తమ చరితము అస్మదాదు లకు మార్గదర్శిని యగుఁగాత ?

నెట్టి బలి జనంఘ సేవ

పంచమాంకము

౧౦౫౦

(పవళము—ఈగోదగుడు విచారము వలనయ్యుచు)

ఉ. చేసిన చేతిలన్నియును ! చేతుని బొందెను వారికార్యమూర్
భాసిలుచుండ నెల్ల యెడ ! వారుము వారుచువృద్ధిబొందుచున్
రోసినవారలెల్లగును ! చూకలసిచ్చుచు నుండియక్కటా !
ఏసరణి మదిపీతమునిత్త ! తీరియచుకొందునోగదా ?

చేయవలసిన పనులన్నియుచేసితిని. పన్నవలసిన పన్నుగడల
కెన్నియేని పన్నితిని. ఖడ్గనారాయణసెట్టి యీ కడ తేరలేదు. ఉద్య
మమాభగ్నుము కాలేదు. ఉద్యమ ప్రోత్సహలులా దినోవాళివృద్ధి
గాంచుచున్నాను. ఆచరించు వారా యధికమగుచున్నాను—ఇప్పుడి
కేమున్నది. కడిపటియత్నము కడ తేర్చుటయే ? అందుకొకత్రాగు
బోతులనిమిత్తిము కలుగుచేసితిని. ఇప్పటికి కెందుదినములక్రిందట
ఖడ్గనారాయణమున్నగు వారలీసమీప గ్రామమునకు పోయి సెట్లు తెలి
యచున్నది. వారి రాత్రిపూట తప్పకతిరిగి రాగలరనుకూడి వార్త
కూడ తెలిసినది.—ఈ ప్రాంతము చెట్లతో, పొదలతో, చాలకట్ట
ముగనా, నిర్జనముగను, నా ప్రయత్నమునకు సాయపడుకొని సనుకూల
ముగనే యున్నది. అర్ధరాత్రియందీ తావుల చలిచీనులుకూడ సంచ
రించవు. వీరినెట్లయిన నిందు మటుమాయము గావించితిని నాతో
రైతప్పుక సిద్ధించగలదు. ఏమిది—హృదయచూందోలెన పడుచు
న్నది. ఛీ ! విచిత్రతనము పడుగునకు వారకులా ? ఇట్టిపన్నియు నా

వంటిదైర్యశాలి లెక్కచేయఁదగినవికావు.—అయినను, (యింఁచుక
దీనవదనముతో)

శా. దేవాఁ యెట్లు చూచెదోదయను నీ ? దే భారమీకార్యముల్
వేవేగన్ సఫలీకృతంబుగనగన్ ? వేజేయుమీ తూరతన్
భావాతీతనయాస్వరూపస్వరూపీ ? భావింతు నేనెప్పుడున్
నీవాడన్ ననుబ్రోవవే మరతువే ? నీ భక్తవాత్సల్యతన్.

దైవము నన్ననుకూలించును. ఇచ్చానుదినము. నా ప్రయ
త్నమున కిడఁపఱిదినము. కథ యంతరించునదికూడ నీ దినమే. ఆహా!
పట్టరాని సంఘోషముచే గాబోలును నా శరీరము సదనశమించున్నది.
శత్రుదండనమున కిది సంశయంపనక్కరలేదు.

(ప్రవేశము. నాకరు)

దురో—ఏమిరా యిటువచ్చితివి.

నాక—తమకొఱకు యిద్దరు మరుష్యాలు వచ్చినారండి.

దురో—ఇటుతీసుకొనిరా !

(నాకరు నిష్క్రమించి కిరికి యిద్దఱిఁతో ప్రవేశించును)

(నమస్కరింతురు.)

దురో—ఎందరు వచ్చినారురా ?

దొంగ—ఇద్దరమండి.

దురో—రిగతవాఁడేరి ?

దొంగ—చస్తారండి, పని ఏంటో చెప్పిం తరవాత.

దురో—పనియేమియును లేదు. ఇటురంపు. మీరు దైర్యమైనవా
లేనా ?

దొంగ—ఓ ! కావలసినంత. ఎవళ్లైనా చంపేయమంటే చంపేస్తాం.

దురో—ఇప్పుడదే చేయఁబోసినవని.

దొంగ—ఇప్పుడు చంపమంటారా !

దురో—ఎవరినిరా! ఇక్కడెవరున్నాడు.

దొంగ—తమచిత్తం.

దురో—అయితేగాని ఒకమాట. ఈ మార్గముగుండె అర్ధరాత్రిసమయమున నలుగురు మనుష్యులు వచ్చెదరు. వారిగుర్తులు చెప్పెదను. తక్షణము పైబడి హత్యగావించవలయును.

దొంగ—ఒకరు కనబడితే!

దురో—ఒకరినై నను సరే?

దొంగ—చిత్తం. మీరుఎక్కడ వుంటారు.

దురో—నేను సమీపమందే యుందును.

దొంగ—చంపిన తరువాత మిమ్మల్ని పిలుస్తాం.

దురో—పిలువనద్దు. ఇంకా యన్న సేవచేసినను.

దొంగ—సరే ఏమన్నా యిచ్చండి తాగడానికి.

దురో—తరువాత చూచుకొనవచ్చును. ఈ పరిరూపాయలు పట్టుకొని వెళ్ళండి.

దొంగ—చిత్తం. బాబు. (నిష్క్రమించును)

దురో—ఎట్లా యీ పని నెరవేరువరకు నిద్రాహారములు త్యజించవలయును. ఈ దినము వీరివెంట నంటి ఆప్రదేశమునుచూపి, తగిన రహస్యస్థలమందుంచి పనిచేయించవలయును. వేళయగుచున్నది.

(నిష్క్రమించును)

3. రంగం

(ప్రదేశము—ఖడ్గనారాయణ. చిదింబరపట్టి పురుషోత్తమ, చక్రిపాణి)

పురు—మనమీ యర్థ రిక్తిమున ప్రయాణము జేయుట ప్రమాదనూచకముగా నున్నది.

చిదిం—ఊరక యల్లలము లెనులకు. మనకాగ్యభారమే యిట్టియనయములందు ప్రయాణము చేయించుచున్నది. అయినను

మనకు రాత్రియని, వగలని తలంచవలసిన పనియేమున్నది.
చక్ర—అర్థరాత్రిమువ చోరులయొక్కయు, కూర్మిరజంతువుల యొక్క-
యు భయముండుట నహజము. విశేషించి శత్రుభయము
గూడ వాటిల్లు చుండును.

ఖడ్గ—మనపై నంత ఎగతలంచు విరోధులెవరు. మనకు ప్రపంచమం
తయు నిష్ఠులే. మనమొరులకు హానితలంచు విధానమున నంచ
రించువారముగాము. శత్రుభయమున్న సంగతివీడి చోరకూర్మి
రమృగముల యలజడినించుక గమనించవలసినదే?

చిదం—వరుల కవకారముఁ జేసినశత్రులు, ఉపకారముచేసిన మిత్రు
లని తలంచరాదు. అందరు నొక్కరీతినుండరు. మనకు మిత్రు
లవలె గన్నట్టి మన వలనియవకారము తలంచనివారు సహి
తము—ఊరక యవకారముఁ జేయవలయున్నంతవరకు సన్ధి
దూరముగాదు.

ఖడ్గ—అయిన నిప్పుడా పిషయమెందులకు. మనము మార్గమధ్యము
ననుండి శంక చిన లాభమేమి. ఈశ్వర ప్రేరేపణలేనదే కిష్ట
ముగాని, నుఖముగాని గలుగదు. కాని కొంచెము జాగ్రత్తగ
మాత్రము క్రిందచూచి నడచుట మంచిది!

(నడచుచుందురు)

(ప్రవేశము—దురోదగడు. ఒక విశంతువు విరువవచ్చును)

దురో—అబ్బా! ఏమిది. దుశ్శకునము. ప్రమాదము వాటిల్లదు
గదా! ఛీ! ఏమి ప్రమాదము. ఏమిభయము. ఇట్టిశరణమున
శకునము పాటించరాదు.

(మొందునకు చరచరనడచి పోవును)

(ప్రవేశము—దురోదరుడు మొదలగువారు, నిష్క్రమింతురు)

ప్రవేశము. దురోదరుడు. ముందునకు వచ్చి. ఎవరురా అక్కడ.

దొంగ—చిత్తము. మేమండి.

దురో—ఈ మార్గముగుండనే నేను చెప్పిన నలుగురువత్తురు. గుర్తులు జ్ఞాపకమున్నవి గదా!

దొంగ—చిత్తం. బాబయ్య సంఘంఅంటా తిగుగుతారు ఆమనుష్యులు.

దురో—అవును. చాలజాగ్రత్తగ గుర్తించవలయును!

దొంగ—చిత్తం, చిత్తం.

దురో—నేనీ సమీపముందే దాగియుందును. మీరుకూడ ఆపాదల చాటున దాగియుందుడు— (నిష్క్రమింతురు)

(ప్రవేశము. ఖడ్గ, చిదం, పురు, చక్రి)

చిదం—ఈ మార్గముగుండ మఱి నాలుగు దారులు గాన్పించుచున్నవి.

ఖం దేమార్గమున మనము పోవలయునో!

పురు—ఇది చాలకష్టమగు విషయమే! అపరిచితులు గుర్తింపజాలరు.

చక్ర—ఇది నలగినదారి. తరచు ప్రయాణము చేయువారలీ దారిని పోదురిసి నలగిన యీ దారినిబట్టియే తెలియుచున్నది.

ఖడ్గ—ఇదియంతయు నిర్జనమై, దట్టమైన పొదలతోను చెట్లతోను నిండియున్నది. నలగిన త్రోవను పోవుటేమందినది. యింకను కొంచెము నిదానించుడు.

(నడచుచుండురు)

(ప్రవేశం—దురోదరుడు)

మాటలు వినవచ్చుచున్నవి. వచ్చుచున్నట్లున్నారు. బలే! జాగ్రత్తగ సుండవలసినదిగా చెప్పి వచ్చెను.

(త్వరత్వరగ పోవును.)

(తాగుబోతులు దురోదరునిపై బడి చిదుకగొట్టుదురు.
పెద్దపెద్ద కేకలువేయును)

(ఇంతలో—ఖడ్గ, విదగ, పురు, చక్ర, ప్రవేశం.)

అదుగో! ఎవ్వరిదో మహవ్యరోగనము విసవచ్చుచున్నది.
పరుగెత్తును, కేకలు వేయును. ఎవరు వారు- వచ్చుచున్నాము. భయ
పడకుడు.. భయపడకుడు.—

((తాగుబోతులు పారిపోవుదురు))

ఖడ్గ—(దగ్గరకువచ్చి మొగముపరికించి) అయ్యో! పాపము. దురో
దరుడు, దురోదరుడు.—(రక్తముగారుచున్న గాయములకు
కట్టుకట్టుదురు)

ఖడ్గ—నుహత్మా! నిశీఢసమయమందీ నిర్జనప్రాంతమునకు తమ
రేమి పనియిండి వచ్చితిరి. దుర్మార్గులగు తాగుబోతులెంత
క్రూరముగ ఉండిచిరి. అయ్యో! రక్తము స్రవించుచున్నది.
(జేబుగుమాయిలో వత్తుచుండును.)

దురో—(విచారముతో ఖడ్గనారాయణుని సుద్దేశించి, అయ్యో! నమ
స్కారము. (చేతులుజోడించి)

గీ. మాన్యచిరతులు సంఘాభి ! మానులీల

మాన్యదను నేను యన్యమ ! మరయలేక

నిటనిశీధిని ముముచంప ! నిలచితయ్య

రాక్షసత్వము నూని నా ! రాయణాఖ్య !

(అందరు ఆశ్చర్యపడుదురు)

ఖడ్గ—ఆర్యా! అదేమి అట్లనుచున్నావు.

దురో—నాయనా ! ఏమిన్నది

తే. గీ. చేసితిని మీయెడలగొప్ప ! చెనటికార్య

మూర్ఖ! సవినయముగవలె ! లరయుమయ్య

సంఘ సౌభాగ్యమునుగోరి / సకలవిధుల
హర్షిశము పాటుపడుమిమ్ము / సరయలేక
కపట సంఘాభిమానిగా / నటనచూపి
విఘ్న మొనరింప లోలోస / వేసవేలు
కృత్రిమాలోచనలు మిమ్ము / కూలద్రోయ ?
పన్నితని, సంఘద్రోహిని / పాతకదేను
వెంగలిసి బుద్ధిహీనుడ / నగుదునేను
కాని నాచేతలన్ని వి / ఘ్నంబులయ్యె
నైన సంతతితో కోప / మాపలేక
తమ్ము వధియించుకొఱకునై / త్రాగుబోతు
దుండగిండ్రిని రావించి / త్రోవనుంచి
పొంచియుంటి నిశీధిని / పానలలోస
నింతలో మీదురాక నా / లించిచిప్ప
నేగ; నన్నెమీరిని దుండగుల్ / వేగగొట్టి
రంత కేకలువేయ మీ / రాకచూచి
పారిపోయి యిది నాదు / పాపఫలము
సాధులగు మీయెడల నేను / సలిపినట్టి
ద్రోహబుద్ధికి దైవమీ / తెన్నుచూప
నన్ను క్షమియింపుమయ్య సం / వస్థనీవు ?

(దుర్యోధనుడు ఆయాసముతో నిట్టూర్పులు విడచుచుండును)

ఖడ్గ—(తనలో) ఏమిటి ఆశ్చర్యము. మమ్ములను కడతేర్చుటకు ప్రయత్నించినట్లుగా యున్నది. (ప్రకాశముగా) మహాత్మా ! గతిం చిసి విషయములను గూర్చి పిచారింపకుడు. అయినను మీ మూలమున మాకార్యమునకుగాని మాకుగాని నిష్పమనునది యే గలుగలేదు.

చిదం—(తనలో) ఈ దుర్మార్గునకు నేనన్న విధముననే మర్యాద
జరిగినది. దైవము న్యాయమును తిలకించడా! ఈతఁడు పన్నిన
యొచ్చులో నీతడే తగుల్కొనెను. ఇంకను యిట్టివెంగలిజేవించి
యొందు టనర్థదాయకమే ?

చక్ర—(తనలో) నే చెప్పినమాట వినక గుర్మార్గమునకు తలపెట్టి
నాడు.

పురు—రంగయ్యగారి కడో యెరిగించువానివలె నటించి యేవగింపు
గలిగించిన దితడేయని యిప్పుడు తలంపవలసియున్నది.

దురో—చిదం, పురు, చక్ర, ఖడ్గనారాయణులవంక తిరిగి నమస్కరించి) అబ్బా! ఆయానము.

తే. గీ. చదువుకొన్న నాయనలార ! సునులార

మాన్యవరులార సంఘాభి ! మానులార!!

వినుడు నాచరితంబింతి ! వినువుకొనక

బాల్యమాడగ నేటికి ! బరులయశము

ఘనత సౌభాగ్య మభివృద్ధి ! కనులఁగాంచి

నీరిడని రోజులేదైన ! నితరులకడ

నక్క విసయాలతోకడు ! నక్కజముగ

వారి మేలునుకోరెడి ! వానియట్లు

తిరిగియెట్లులో గోతులో ! ద్రెళ్ల జేయు

వాడ, వీలైనకొంపల ! పాడుచేసి

కీరితి ధనంబుకొంత చే ! కూర్చినాడ

ఇతరులకు మేలుచేసి ! యెఱుంగనెప్పుడు

చేయకున్నను మేలును ! తేయువారిఁ

తేరి కొండెములనుతెప్పి ! చేటుగూర్చి

కార్యమొట్టెన గంగలోఁ ద గలువకున్న
 నిద్రబోవని నీచుడఁ ద నింక నెన్ని
 యేని, దుర్మార్గములను ద నింతేని, పాప
 మని, కట్టిగుడుచు నె ద ప్పటికినై న
 యని, తలంపక చేసితి ద వార్యులార !
 నావలెనెలోన నొక్కఁ యు ద బైకినొకటి
 కృత్రిమాలోచనలు వన్ని ద కూరకార్య !
 ములను గలపెట్టి పరుల కొం ద పలనుగూర్చి
 సంఘసౌభాగ్యమునకును ద సాంఘికులకు
 నపకృతులొనర్చు నీచులి ద ట్లధములగుచు
 నిడుమలొందుట నిక్క ద యింకెన్నఁడిట్టి
 వనులచేయఁగఁబోనని ద ప్రజ్ఞలైన
 భవ్యభవదీయ సన్నిధిఁ ద బలుకువాడ !

మహానీయా, మీ యెడల నాచరించిన ద్రోహబుద్ధికి పరిహారము నా పుత్రకారత్నమునిచ్చి పరిణయమాచరించినగాని నాజన్మధన్యతంగాంచదు. శీఘ్రమే యీపని నిర్వర్తించడగును మీరీ విషయమున వేరు విధముగా చెప్పరాదు. రండు.

(నిష్క్రమింతురు.)

కవిరంగము

వివాహమంటపము

(ప్రవేశము:—దుర్రోదరుడు, సుమ, చిరం, పురు, భద్ర, చక్ర సెట్టివలె విద్యార్థులు.

ఉద్యోగీయులు మొదలగువారు)

దుర్రో—కుమారీ! నీయభీష్టమిడేరినది. ఈ సువ్వుమాల నామహానీయుని కంతశీమనుంపుము.

మమ—(సిగ్గుతో) అట్లుచేయును. (ఖడ్గనారాయణసెట్టియు ఆ ప్రకారము చేయును)

(అందరు హర్షధ్వనులతో దీవింతురు)

దురొ—(కూతును దేశించి) కుమారీ.

గీ. మహితగురుడును సంగభూతి ? మానియ నగు
న్యాయశీలని ఖడ్గనా ? గాయణాఖ్య
సల్పగాఁబడయు భాగ్యమ ? నాకుగల్గె
నీకతన బూర్వపుణ్యాన ? విజయ పుత్రీ ?

చేయిపట్టుకొని.

గీ. నుగణములగనియ , సనాధ ? సురభిభూత
నయకునిధి సంఘసాభాగ్య ? తరికితమ్మ
మట్టినానికి బట్నవై ? సెట్టి సేపు
మెలగవలె నలలో నాల్గు ? నలె గుమారీ ?

(ఖడ్గనారాయణును దేశించి.)

నాయనా ? ఖడ్గనారాయణా ?

గీ. చలముగొని యెన్న యవశ్రతుల్ ? సలిపినాడ
సవయలోనెంచబోక మమ్ము ? సవశము
నయగను యశోసిద్ధి కీర్తి ? దాయకముగ
నేలు, మీతన్ని ? నర్థాంగి ? నీలశోడ

ఖడ్గ—జరిగినవిషయమనకు మీరు చింతిల్లనక్కరలేదు. మేమావిషయములను అవకాశములుగా గణించుటలేదు.

చిదం—(విద్యావంతులను చూపి) ఖడ్గనారాయణును దేశించి.
మహానుభావా ?

సంఘసౌభాగ్యశిఖరుఁ జాలు / సాయపడిన

వారు మీకలె గొనియాడ / పశే మెఱుఁగ్గు ?

కానిమీశంకరకు నొక్క విషయముఁ చెప్పుచున్నాను. పురుష
జన్మమెత్తినందులకుగాను సంఘమున కీపాటిసేవయవశ్యము చేయ
వలసియున్నది.

సీ. దేశగ్రామాదుల / బిండిలే కెందఱు

మనవారు మఱిమఱి / మాడుచుండొ

జీవన నియమ / జీనుకోరికలు

పనిలేక కష్టముల్ / పడుచునుండొ

విద్యావివేకముల్ / వినయంబు లేకుని

రిక్కులేకెందఱు / దిగుచునుండొ

చేదోడువాదోడు / మేనినియునులేక

నేకాకులై ఎంద / రేడ్చుచుండొ

బడయగలరు.

2. అర్ధము	0- 6-0
3. కీచకవధ (ల)	0- 2-0
4. కరుణకము (ఖండి)	0- 4-0
5. భీమవరపుకోట ప్రయాణము	0- 1-0
6. పతిభక్తి (తాళ్లగరించును)	0-12-0
7. ప్రసవపాతము (గంభీరభావము గలది)	0- 1-0
8. రతిరహస్యము (సంస్కృతమునకు తెలుగునేత)	
	(అచ్చగుచున్నది)
9. శ్రీజయపురమహారాజా విక్రమదేవవర్మ పట్టాభిషేకము	0- 2-0
10. గాంధీశతకము అచ్చు కాలేదు	
11. ఆంధ్రవ్యాకరణము	0- 8-0
12. Our Christmas excursion	0- 3-0
13. జ్ఞానాంజలి (పూర్వార్థము) ఇవి పదునొకండు శతకములు	
	1120 పద్యములు
	0- 4-0
14. జ్ఞానాంజలి (ఉత్తరార్థము) అచ్చు కాలేదు.	
15. సెట్టిబలిశతకము	0- 2-0

వలయువారు:—

పండిత పి. సత్యనారాయణరాజుగారు

తణుకు

పశ్చిమగోదావరిజిల్లా

అని వ్రాసిన బహుగళము.

1. రంగం రహస్యాలు	0- 2-0
2. స్త్రీల పెండ్లి పాటలు	0- 3-0
3. త్రాగుడు పాటలు	0- 2-0
4. ఆంధ్రబర్మా కార్మికయుద్ధము	0- 4-0
5. సెట్టిబలిజనాయకరత్నాకరము	0- 8-0
6. గయోపాఖ్యానం	0-10-0
7. సెట్టిబలిజ శతకం	0- 2-0
8. సెట్టిబలిజసంఘసేవ	0-12-0

వలయువారు:—యీక్రింది వారికి వ్రాయవలయును.

సెట్టిబలిజగ్రంథమండలి

నల్లరామేశ్వరం,

ఆత్మలిపాఠశాల.

పశ్చిమగోదావరిజిల్లా,

అద్దేపల్లి లక్ష్మణస్వామినాయుడుగారి

సరస్వతీ పబ్లికేషన్ల సంస్థ ముద్రితము, రాజమండ్రి-6768-82.

14578